Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 476
Marți 18 noiembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Cu forțe sporite pentru terminarea lucrărilor agricole de toamnă!

PE SCURT

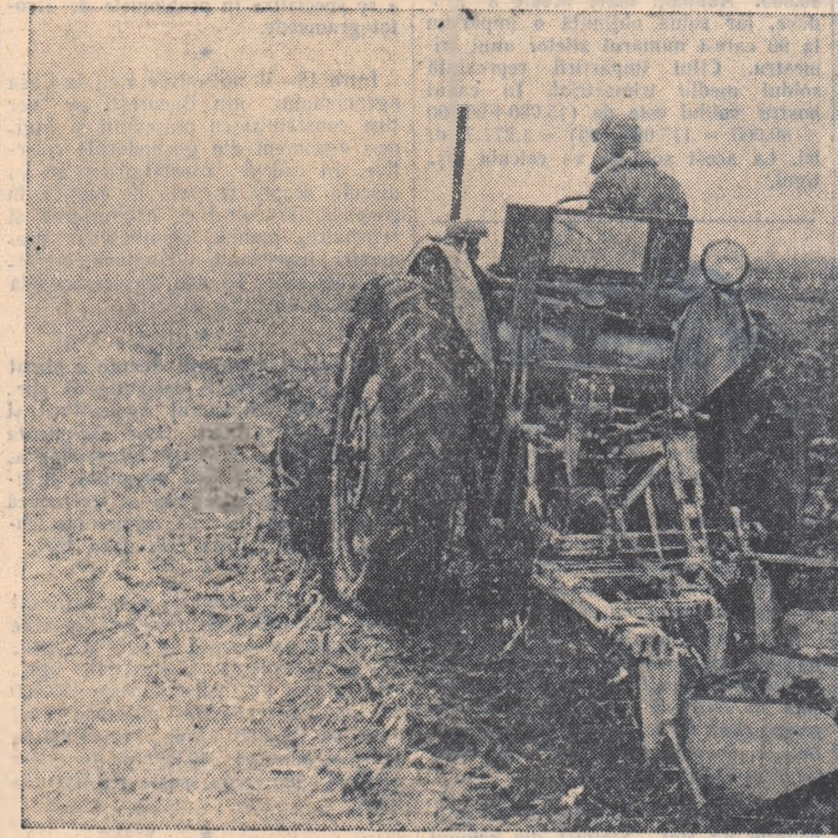
● Pe ogoarele gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Topolog, regiunea Constanța, mecanizatorii de la S.M.T.-ul din comună au executat pînă în prezent, arături adînci de toamnă, pe 350 de hectare. S-au evidențiat în mod deosebit la aceste lucrări tractoriștii Constantin Rădăcină, Vasile Giurgea și Ion S. Vlad.

ION GHERMAN
corespondent

● Gospodăriile agricole colective din comunele Corbii Mari și Mircea Vodă raionul Titu, regiunea București, ca și întovărășirile din satele Ghinești și Pitaru au terminat arăturile adînci de toamnă pe suprafețele planificate. Urmîndu-le exemplul, și membrii unităților agricole cooperatiste și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Gura Suții, Romînești, Vînători și altele din raion au intensificat această lucrare. Pînă în prezent, în raionul Titu s-a realizat peste 80 la sută din planul arăturilor adînci de toamnă.

● După ce au terminat de executat arături adînci de toamnă pe suprafața de 410 hectare planificată, mecanizatorii de la gospodăria de stat Bîlciurești, regiunea Ploești, au trecut să lucreze și pe tarlalele întovărășirilor din împrejurimi, ajutîndu-i astfel să pregătească bine terenul pe care se vor face însămînțări în primăvară. S-au evidențiat cu acest prilej tractoriștii din brigada condusă de Bărcoi Dumitru și Stan V. Ion.

ARĂTURI ADÎNCI

Pentru a pune baze trainice recoltei anului viitor întovărășiții din comuna Bărcănești, regiunea Ploești, au hotărît să execute cu tractoarele S.M.T.-ului arături adînci de toamnă pe suprafețe cît mai întinse.

In fotografie: tractoristul fruntaș Matei Gheorghe de la S.M.T. Bărcănești, lucrînd pe tarlalele întovărășirii. El ară zilnic 5—6 hectare.

Foto: D. CONSTANTINESCU

SĂ ASIGURĂM SUCCESUL RECOLTEI VIITOARE

Timpul favorabil din ultima perioadă a dat posibilitate oamenilor muncii de pe ogoare să continue arăturile adînci de toamnă, lucrare care — după cum au dovedit știința agrotehnică și experiența unităților fruntașe în agricultură — aduc culturilor de primăvară sporuri însemnate de recoltă.

După datele centralizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, pînă la 13 noiembrie s-au efectuat arături adînci de toamnă pe o suprafață de [illegible].499.275 hectare, adică cu peste un milion hectare mai mult față de aceeași perioadă a anului 1957.

Rezultatele obținute nu sînt însă satisfăcătoare față de sarcinile sporite din acest an. La data amintită mai sus, în întreaga țară se realizase abia [illegible] la sută din prevederile planului de arături adînci.

Dacă în unele părți ale țării — unde a fost folosită cu pricepere capacitatea de lucru a mașinilor și atelajelor — s-au obținut succese însemnate în această privință, cum sînt de pildă regiunile Pitești (86 la sută), Craiova (80 la sută), Regiunea Autonomă Maghiară (73 la sută), Hunedoara (70 la sută), în alte regiuni însă arăturile adînci de toamnă se efectuează într-un ritm cu totul nesatisfăcător. Un exemplu concludent în această privință îl oferă regiunile Iași, Galați, Ploești și Suceava, unde s-a arat doar 29-45 la sută din suprafețele prevăzute.

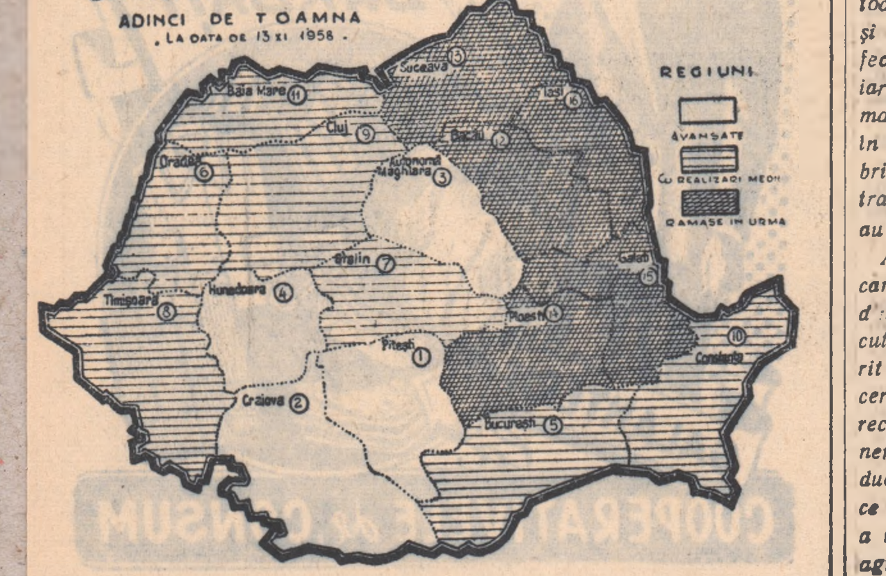
In aceste regiuni, se constată deficiențe serioase în ce privește organizarea desfășurării în bune condițiuni a arăturilor adînci de toamnă, din care cauză în ultimul timp nu s-a reușit să se realizeze nici 50 la sută din viteza zilnică de lucru planificată.

Realizări slabe — sub posibilitățile existente de lucru — s-au obținut și în gospodăriile agricole de stat, mai ales în cele din regiunile Iași, Galați, Bacău.

Timpul este foarte înaintat. Totuși el permite ca această lucrare să fie continuată intens și terminată neîntîrziat. Lipsurile existente cu privire la executarea arăturilor adînci impun comitetelor executive ale sfaturilor populare din toate regiunile — dar mai ales din cele rămase în urmă — să ia toate măsurile pentru urgentarea lor.

Executarea arăturilor adînci de toamnă, va însemna pentru anul viitor nu numai înlesnirea efectuării lucrărilor de primăvară în bune condițiuni și în timpul optim, ci și dobîndirea unor însemnate sporuri de recoltă. Depinde de felul cum comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, raionale și comunale, lucrătorii din gospodăriile de stat și S.M.T. colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală, vor ști să folosească condițiile prielnice pentru ca aceste recolte să fie cîștigate sau pierdute.

Executarea arăturilor adînci de toamnă este o treabă de sezon. Ea nu poate fi amînată. In vederea realizării cu succes a acestei importante sarcini pentru agricultură, trebuie mobilizată întreaga țărănime muncitoare, trebuie folosite din plin toate mijloacele existente (tractoare, atelaje) din fiecare regiune. Este necesar să fie depuse toate eforturile pentru a se realiza și depăși viteza zilnică de lucru stabilită. In felul acesta se va reuși ca arăturile adînci de toamnă să fie terminate în cursul acestei luni.

IN GOSPODARIILE DE STAT DIN REGIUNEA STALIN

Ritmul executării ogoarelor de toamnă trebuie intensificat

Folosind cum se cuvine utilajul de care dispun, cele 39 de gospodării de stat din regiunea Stalin au reușit să termine semănatul păioaselor de toamnă la vreme. Paralel cu semănatul în multe gospodării s-a lucrat intens și la recoltatul culturilor de toamnă. Ca urmare, gospodării de stat ca Axinte Sever, Prejmer, Bazna, Jidvei etc, au isprăvit odată cu însămînțările și recoltatul porumbului. Pe terenurile eliberate tractoarele gospodăriilor au început să execute arături adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară. In unele unități ca Slimnic, Rîșnov, Șercaia și Rupea, această acțiune este destul de avansată. Pînă zilele trecute gospodăria de stat Rîșnov, de pildă, efectuase arături adînci de toamnă pe mai bine de 200 de ha, ceea ce reprezintă aproape 60 la sută din plan.

In general însă, ritmul în care se desfășoară executarea ogoarelor de toamnă în gospodăriile de stat din regiunea Stalin este nesatisfăcător. E suficient să arătăm că, pînă la începutul săptămînii trecute, gospodăriile de stat din regiune executaseră arături numai pe 4.086 de ha, adică în proporție de 23 la sută din prevederile planului. Una din cauzele rămînerii în urmă, și nu din cele mai puțin importante, este întîrzierea nejustificată a recoltării și eliberării terenurilor de culturile de toamnă de către unele gospodării (Stupini, Hendorf, Seuca etc). De asemenea, situația proastă în care se găsesc gospodăriile de stat din regiunea Stalin în ce privește executarea ogoarelor de toamnă se datorește în bună măsură și faptului că unele tractoare se defectează deseori în timpul lucrului, iar altele sînt întrebuințate la munci mai puțin importante. Așa se face că în decurs de o săptămînă (30 octombrie — 6 noiembrie) cu cele 298 de tractoare în funcție ale gospodăriilor au fost arate doar 300 de hectare.

Avînd în vedere stadiul înapoiat în care se găsesc gospodăriile de stat din regiunea Stalin în privința executării ogoarelor de toamnă, e de dorit ca în cea mai scurtă vreme conducerea trustului regional Gostat (director tov. Spiridon Alexandru, inginer șef, tov. Gherman Iosif) și conducerile unităților să ia măsuri eficace pentru intensificarea la maximum a ritmului acestei importante lucrări agricole.

V. POMPILIU

Au terminat arăturile

In toamna aceasta, gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova au acordat o atenție deosebită punerii unei baze trainice pentru obținerea unei recolte bogate în anul viitor. Astfel, însămînțarea păioaselor a fost terminată încă de la 15 octombrie. Aceasta a permis unităților să treacă la executarea arăturilor adînci cu toate forțele. Rezultatul? In prezent, toate cele peste 28.000 ha destinate însămînțărilor de primăvară au fost arate adînc. Printre gospodăriile care au terminat primele această lucrare se numără Botoșești-Paia, Breasta, Cetate, Dobra, Goești și altele. Demn de remarcat este și faptul că odată cu arătura au fost încorporate în sol mari cantități de gunoi de grajd, acțiune care se va continua în tot cursul toamnei și al iernii. In total, vor fi fertilizate aproape 16.000 ha.

Pentru o recoltă bogată de struguri în anul viitor

Ne aflăm într-un sezon cînd, paralel cu muncile în cîmp, se cer făcute o serie întreagă de lucrări deosebit de importante și în sectorul viticol. Experiența anului acesta cînd a fost obținută pe țară o recoltă record de struguri, a arătat că aplicarea în mod corespunzător a agrotehnicii viticole este factorul hotărîtor în realizarea unei producții sporite și de calitate. Pentru a informa pe cititorii noștri asupra acestei probleme, tov. ing. Nicolae Florian, redactor al ziarului nostru, a adresat cîteva întrebări tov. prof. dr. GHERASIM CONSTANTINESCU, membru corespondent al Academiei R.P.R., directorul secției de viticultură din I.C.A.R. București.

ÎNTREBARE: Se știe că anul acesta, viile au dat un rod deosebit de bogat. In unele locuri recolte atingînd 10.000—15.000 kg struguri la hectar și chiar mai mult. Am dori să cunoaștem căror factori se datorește obținerea unei producții atît de sporite și în ce măsură a influențat asupra acesteia, aplicarea regulilor agrotehnice viticole?

RĂSPUNS: Anul acesta a fost obținută cea mai mare producție de struguri din ultimul sfert de veac. Pentru a înțelege mai bine cauzele care au dus la acest frumos rezultat, trebuie spuse mai întîi cîteva cuvinte despre felul în care leagă rodul vița de vie.

La viță plămădirea rodului se petrece la început nevăzut, în sînul mugurelui. Ceea ce vedem cu ochii este complexul de muguri format la subțioara frunzelor, complex numit „ochiul de iarnă"; mugurele central, care la naștere cel dintîi, ajunge roditor la unele soiuri mai devreme, în timpul verii, iar la altele mai tîrziu, către toamnă. De felul cum se plămădesc mugurii roditori și de numărul lor depinde și recolta anului următor. Așa de exemplu, soiurile Galbenă, Plavaie, Aligoté și altele, au mulți muguri roditori și totodată un potențial ridicat de rodire; în schimb soiurile Kiș-Miș, Coarnă neagră, Fetească și altele, au mai puțini muguri roditori și sînt mai slab productive. La rîndul său un an cu condiții climatice prielnice poate determina o recoltă mai mare de struguri decît unul nefavorabil.

Pe lîngă condițiile naturale (sol, climă și sortimentul soiurilor) agrotehnica joacă rolul hotărîtor în obținerea recoltelor bogate. In 1957 cînd s-a plămădit bogata recoltă a anului 1958, intervențiile agrotehnice au fost de foarte bună calitate. Plantațiile din toate podgoriile țării au fost bine întreținute iar mana combătută cu multă grijă. Vița fiind bine hrănită și-a diferențiat mugurii în procente mari. La aceasta a ajutat și toamna prelungită cînd procesul de diferențiere al mugurilor s-a continuat pînă în pragul iernii din 1957—1958. Iarna ce a urmat a fost caldă, fără înghețuri mari și deci fără pierderi de muguri. Dezgropatul timpuriu a ferit la rîndul lui viile de clocirea mugurilor. Prin tăieri raționale și sarcini mărite pînă la nivelul unui potențial maxim, au fost create anticipat condiții pentru obținerea unei producții sporite. Pe de altă parte îngrijirea bună dată viilor în continuare primăvara și în timpul verii a completat seria lucrărilor agrotehnice care au dus la realizarea recoltei record din anul acesta. Recolta de struguri atinsă de numeroase gospodării agricole socialist-cooperatiste din podgoria Odobești, bunăoară, a întrecut în unele locuri 10.000—15.000 kg la ha. De altfel în această podgorie obținerea unei producții medii de 10.000 kg struguri la ha a devenit în ultimii ani o sarcină curentă.

ÎNTREBARE: Ați amintit că agrotehnica este factorul hotărîtor în obținerea unei producții mari și de calitate. Vă rugăm să ne vorbiți despre greșelile pe care le fac unii podgoreni în executarea lucrărilor de toamnă în vii și despre influența pe care o au acestea asupra recoltei.

RĂSPUNS: Toamna prelungită din anul acesta a completat condițiile necesare obținerii unei recolte de struguri și mai bogate. Pentru a asigura însă buna desfășurare a rodirii viței este necesar ca fiecare podgorean să execute muncile de toamnă în vii în mod corespunzător.

Trebuie arătat că în unele podgorii se mai fac în această privință greșeli, neînsemnate în aparență dar care pot duce la mari pierderi de recoltă. Astfel, pentru a ușura îngropatul și a nivela vîrfurile de muncă din timpul primăverii, unii viticultori, ba uneori chiar specialiști, preferă să taie viile din toamnă. O vie tăiată toamna este condamnată dinainte la o recoltă scăzută, uneori chiar la pierderea totală a acesteia. Este destul ca o asemenea plantație să fie surprinsă de înghețuri sau să piardă o parte din muguri prin clocire pentru ca primăvara să nu mai găsești nici o posibilitate de compensare a mugurilor pierduți. Cu totul altfel se petrec lucrurile într-o plantație unde tăierea se execută primăvara: cînd pierderile de muguri pot fi înlocuite prin compensare, recolta putîndu-se chiar mări prin sporirea sarcinilor de ochi lăsați pe butuc.

Iată de ce toamna trebuie să evităm tăierea viilor. Pentru viile cu mult lemn, care se îngroapă greu, se pot face numai ușurări, dar și în acest caz nu se vor scurta decît vîrfurile din brațele ce urmează să cadă și coardele din care se lasă cepi și cărăbași; ele se taie la o lungime ce va depăși cu 1—2 meritale numărul de ochi necesari. Numărul de coarde rămase pe butuc, după ușurare trebuie să fie de cel puțin 2—3 ori mai mare decît cel necesar. Chiar în plantațiile cu soiuri pure de unde se recoltează coarde-altoi, sarcina rămasă toamna trebuie să fie cel puțin dublă.

Printre măsurile agrotehnice viticole deosebit de însemnate se numără și cele două lucrări de toamnă — aratul adînc și îngropatul viilor. Unii viticultori obișnuiesc să facă îngropatul cu sapa, lăsînd intervalul între rînduri bătătorit; alții mușuroiesc viile chiar acolo unde nu se recomandă această lucrare, iar cei care au soiuri mai rezistente și plantațiile așezate pe dealuri adăpostite, le lasă așa cum le-au cules. In toate

(Continuare în pag. 4.a)

Noi terenuri redate agriculturii

Pe șantierele de la Cruceni și Ezer s-au încheiat lucrările

In cursul săptămînii trecute pe șantierul de hidroameliorații de la Cruceni, regiunea Timișoara, s-au terminat lucrările de săpare a albiei canalului de legătură, Timișat-Timiș, în lungime totală de 3,380 km. Timp de 2 luni și jumătate pe șantier au lucrat voluntar muncitori, colectiviști și întovărășiți din raionul Ciacova, care au săpat în total peste 151.000 m.c. de pămînt. Datorită acestui canal sînt ferite de inundații peste 10.000 ha de pămînt. Prin efectuarea celorlalte lucrări de hidroameliorații planificate în această zonă, se vor reda agriculturii încă 20.000 ha de pămînt.

Zilele acestea, au fost terminate lucrările și pe cel de al doilea șantier de îmbunătățiri funciare de la Ezer, regiunea Constanța. A fost construit astfel, un dig în lungime de 10 km care va feri de inundații 12.000 de ha teren arabil. Pe șantier au lucrat voluntar 7.000 de tineri de la orașe și sate, care au executat peste 70.500 mc de săpături și talazuri și 334.440 mp defrișări de terenuri.

Deșteleniri în gospodăriile de stat

In întreaga țară, gospodăriile agricole de stat continuă acțiunea pentru a reda noi terenuri agriculturii. Astfel, pînă zilele acestea au fost deștelenite peste 18.000 de hectare de teren din cele 33.000 planificate. Mari suprafețe de teren au redat agriculturii mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat din regiunile Constanța, Craiova și Galați, care au deștelenit între 3.000—4.500 ha de pămînt.

Noi proiecte

In mai puțin de trei luni, pe cele 50 de șantiere de îmbunătățiri funciare, au fost efectuate peste 800.000 de zile-muncă voluntară, de către oamenii muncii de la sate, sprijiniți de muncitorii din întreprinderi. Prin lucrările de desecări ce se efectuează pe aceste șantiere, vor fi ameliorate pînă la sfîrșitul anului peste 100.000 de hectare. In același timp, cu mijloacele statului se fac lucrări de desecări și indiguiri pentru ameliorarea unei suprafețe de circa 40.000 de ha.

In anul viitor lucrările de desecări și indiguiri vor fi extinse. In acest scop specialiștii hidroamelioratori fac studii și proiectează noi lucrări de îmbunătățiri funciare care vor fi executate îndeosebi în lunca inundabilă a Dunării și în cîmpia din vestul țării. Totodată se studiază și se proiectează noi lucrări de irigații în zonele secetoase ale țării.

Pe drumul belșugului

Cînd zici Tonea zici Bărăgan, zici trai de om slobod, zici muncă-nfrățită, zici belșug. Acesta-i prezentul. Trecutul: cînd ai zis Tonea ai zis Bărăgan scăldat în sudoare și lacrimi, ai zis malarie și pelagră, ai zis colibe proptite-n pari, ai zis contesele Maican, obosite de lene, ai zis „boier" Pelian și „boier" Pană Cavaleru, oameni putrezi de bogați, dar cu inima cît puricele. Sătucul acesta — Tonea — din apropierea Călărașului a fost slugă la susnumiții foști „boieri", pînă cînd „talpa" țării a ieșit la lume, sub călăuza înțeleaptă a partidului comuniștilor.

Aici, la Tonea, ca și aiurea, pe cît sînt de mari bucuriile, pe atît de mari au fost și necazurile. Viața se judecă prin comparație. Și dacă nea Niculae Stan, președintele gospodăriei colective din Tonea și nea Vasile Paraschiv, colectivist, s-au despărțit de trecut rîzînd, nu pot totuși să uite pînă vor intra în țărînă pătimirile ce le-au dus pînă în ziua cînd a răsărit soarele peste Bărăgan. De aceea, în taifasul pe care l-am avut cu dumnealor și cu alți colectiviști, ei au ținut să-mi spună ce-au fost și ce sînt.

— Cine-ați fost, nea Niculae?

— Nimic. Adică argați.

— Cine sînteți?

— Oameni liberi, ca pasărea cerului. Ne-am ajuns.

Și rîde. Are dreptate nea Niculae. Toată întinderea e a lor, a colectiviștilor. In '52 au pus temelie gospodăriei. Atunci au intrat 32 de familii. Cu pămînt, cu vite. Și cu inima.

— Asta-i cea mai importantă.

— Ce?

— Inima, precizează Gheorghe Tintea. Că de te bagi la colectivă numai cu pămîntul și inima o lași acasă, n-ai făcut nimic.

— Ați avut vreunul ce și-a lăsat inima în ogradă?

Gheorghe Tintea se scarpină la timplă.

— Am avut unul, tovarășe. Pe Vasile Constantin. Făcuse cerere să se retragă; asta mai de mult. Dar, i-am deschis noi capul.

— Păi nu mai dictau în sat, „boier" Pelian și „boier" Cavaleru.

După un an de zile au mai venit în gospodărie încă 35 de familii. Au urmat doi ani, '54 și '55 deosebit de grei. Cu toată hărnicia oamenilor, recoltele au fost nemulțumitoare.

— Ce, noi să muncim moșia lui Pelian și Cavaleru? N-am trudit pe ea toată viața? Ce, te-ai găsit tu, Tintea cu moț și tu, Păpușă, tot cu moț te-ai găsit! Voi n-ați fost calici ca și noi, mă? De ce ne porunciți acum?

Gheorghe Tintea și Ion Păpușă și alți comuniști nu s-au supărat însă pe gura celor 2-3 inși ce nu se îndemnau la muncă. Își dădeau seama că oamenii aceștia sînt cinstiți, că au trudit la moșieri zeci de ani, dar n-au înțeles un lucru de căpetenie: că pămîntul este acum al lor. Că ei îl stăpînesc. Că el li poruncesc ce și cîte roade să dea. Comuniștii își dădeau seama că oamenii aceștia n-aveau încă conștiința deplină a omului liber, stăpîn întrutotul pe soarta sa. De aceea au stat cu ei îndelung de vorbă, cu multă răbdare, pînă în clipa în care i-au făcut să înțeleagă că nevenind cu regularitate la muncă, își „fură singuri căciula".

— Acum să-i vezi dumneata. Muncesc ca smeii. Și nu trebuie să-i bată nimeni la cap, spune tov. Ion Păpușă.

Și muncind așa, colectiviștii din Tonea au sporit averea obștească și și-au făcut traiul îmbelșugat. La început gospodăria n-avea nici o construcție. Doar sediul: una din casele lui Pelian. Acum construcțiile moderne din gospodărie — grajd, magazii, maternitățile — sînt dovada pornirii pe un drum trainic și sănătos.

La început gospodăria colectivă din Tonea avea 32 de familii și 126 de hectare. Acum numărul familiilor a sporit la 152, iar al hectarelor la aproape 500. La început sectorul zootehnic aproape că era inexistent. Aveau doar 2 vaci. Azi numărul vacilor a sporit la cîteva zeci, iar turma de oi a crescut an de an. Acum au aproape 500 de oi, 60 de porci și o mulțime de păsări.

Fondul de bază al gospodăriei se ridică la 700.000 lei.

In anul acesta ploile pe-aicea aproape că nu au căzut. Totuși, recoltele colectiviștilor, îngrijite gospodărește, au fost bune. Griul a dat în medie 1560 kg. la hectar. Oamenii dind de trai și-au dărîmat colibele și și-au înălțat case. Nu din pămînt bătut, ci din cărămidă. Și nu le-au mai acoperit cu stuf, ci cu țiglă. Ferestrele nu mai sînt mici, de o palmă. Ci mari, ca la oraș, să pătrundă soarele de-a-ntregul. Și lavițele și paturile vechi, roase de carii, le-au lepădat. Au împodobit casele cu mobilă nouă. Mulți din cei care au stat de o parte, s-au alăturat gospodăriei colective. In toamna trecută, 33 de familii și astă vară 20 de familii au intrat în gospodăria colectivă.

Acum cîteva săptămîni mai erau 5 familii care nu făceau parte din gospodărie. Colectiviștii au ținut sfat și au hotărît să le aducă alături de ei. Și au reușit.

— Am vrut ca satul ăsta de foști argați să cunoască belșugul și lumina zice nea Niculae Stan.

Și iar rîde nea Niculae de se prăpădește. Rîde de-i tremură mustățile. Rîde de tresare pieptarul de pe el.

GEORGE CIUDAN

Noi OGOARE UNITE

Mărturiile unui registru

Așezată pe malul drept al Oltului, comuna Izbiceni s-a făcut cunoscută tuturor prin hărnicia și rezultatele deosebite obținute de membrii gospodăriei colective, „Ștefan Gheorghiu". Despre aceasta m-am convins și mai mult zilele trecute, cînd am făcut un scurt popas la această gospodărie colectivă milionară.

Ca întindere, gospodăria colectivă din Izbiceni nu este mare. Are doar 568 ha. Hărnicia însă și priceperea celor 227 familii, de colectiviști, au făcut ca pămîntul lor să dea roade bogate, creîndu-se în felul acesta surse sigure de venituri.

In timp ce stam de vorbă cu tov. Zarcu Gheorghe, președintele gospodăriei, și-a făcut apariția și contabilul colectivei. De la el și de la președinte am aflat amănunte despre succesele acestei gospodării. Tov. Mușuroiu Teodor, contabilul colectivei, a deschis un registru. Pe una din filele acestuia sta scris: 335.000 lei venituri realizate din contractări. „Cooperativa de consum din comuna noastră ne-a sprijinit foarte mult în ceea ce privește procurarea celor necesare colectivei noastre ca: unelte agricole, semințe, îngrășăminte și altele."

De asemenea, sectorul zootehnic al gospodăriei a înregistrat o dezvoltare simțitoare. Astfel, numărul ovinelor a ajuns la 571 capete, iar al bovinelor la 114, dintre care 35 de vaci cu lapte. Datorită îngrijirii ce s-a acordat vacilor, producția de lapte în acest an a depășit 1.800 litri pe cap de vacă.

Ca urmare a rezultatelor obținute în toate sectorele de activitate, anul acesta au crescut în mod simțitor și veniturile colectiviștilor. Valoarea totală a unei zile-muncă trece de 40 de lei.

Traiul colectiviștilor se îmbunătățește pe zi ce trece. In acest sens e demn de amintit că 10 colectiviști și-au construit case noi, iar 11 și-au cumpărat garnituri complete de mobilă. Peste 40 de colectiviști și-au luat aparate de radio, iar alți 30 și-au cumpărat biciclete noi.

Văzînd cu ochii rodul muncii în comun, și convingîndu-se că gospodăria colectivă este singura cale spre o viață îmbelșugată și fericită, un număr de 135 familii de țărani cu gospodării individuale s-a alăturat în ultimul timp marii familii a colectiviștilor.

ÎN CASĂ DE COLECTIVIST

Un viitor virtuos al pianului? Tot ce se poate. Deocamdată fiul colectivistului Graur Ion din comuna Curteni, raionul Tg. Mureş, învaţă cu sîrguinţă a, b, c-ul notelor.

Foto: N. FRIDMAN

Ce să citim

„Cooperativa agricolă de producţie „Cîmpia Dunării" de N. Braşoveanu

Anul 1956 a îmbogăţit construcţia socialistă a agriculturii ţării noastre cu o nouă formă de cooperare. Izvorîtă din practica înaintată a întovărăşirilor fruntaşe, cooperativa agricolă de producţie organizată pe bază de rentă se deosebeşte calitativ atît de forma care i-a dat naştere, cît şi de gospodăria colectivă. Prin ce anume se deosebeşte ni se spune clar şi precis şi în lucrarea „Cooperativa agricolă de producţie „Cîmpia Dunării" de N. Braşoveanu, lucrare scoasă recent de sub tipar de Editura Agro-silvică de Stat. Cartea lui N. Braşoveanu este, am putea spune, prima lucrare importantă care se ocupă de cooperativa agricolă de producţie. Spun prima lucrare fiindcă în afară de o broşură intitulată „Ce este cooperativa agricolă de producţie", broşură care explică statutul, n-a mai apărut pînă astăzi nici un alt volum închinat celei mai noi forme de cooperare în producţia agricolă din ţara noastră.

Lucrarea lui N. Braşoveanu are multe calităţi. Scriind despre o anumită unitate — coperativa de producţie „Cîmpia Dunării" din Cîrna, raionul Gura Jiului — autorul nu pierde nici o clipă din vedere problemele generale ale noii forme de cooperare în producţia agricolă.

Aplicarea principiilor generale sînt explicate prin activitatea concretă a cooperativei şi cooperatorilor. Incepîndu-şi lucrarea printr-o scurtă prezentare a locurilor, mereu ameninţate de furia apelor Dunării, şi a istoricului proprietăţii asupra pămîntului, N. Braşoveanu trece apoi la munca de formare a cooperativei, asupra căreia stăruie îndelung. Descriind frămîntările care au precedat înfiinţarea cooperativei, autorul, care-i economist şi agronom, se dovedeşte totodată şi pasionat reporter, observator atent al zbuciumului prin care trec oamenii.

Lucrarea nu-i lipsită de analiză economică temeinică. Cei doi ani de activitate ai cooperativei ne sînt pe larg prezentaţi prin cifre. Deşi autorul nu insistă în interpretarea lor — lucru, după părerea mea, greşit — cifrele ne înfăţişează clar, convingător, drumul cooperativei, perspectivele ei. Invăţămintele se desprind cu uşurinţă. Interpretarea mai amplă a cifrelor ar fi dus însă la o desprindere şi mai lesnicioasă a învăţămintelor. In lucrarea „Cooperativa agricolă de producţie „Cîmpia Dunării" abundă referirile la condiţiile economico-naturale proprii comunei Cîrna. In jurul comunei sînt multe bălţi şi terenuri de baltă. N. Braşoveanu arată pe întreg parcursul cărţii cum folosesc cooperatorii balta. Cartea se încheie cu un capitol în care autorul descoperă cooperatorilor puternicile izvoare de venituri băneşti pe care le oferă balta, locurile din jurul ei. In baltă pot fi crescuţi cu cheltuieli mici porci, pot fi crescute păsări, îngrăşat tineret bovin. Balta oferă condiţii de irigare a culturilor; ea oferă de asemenea peşte, lemn de construcţii, papură şi scoici pentru a se crea o „industrie" a cooperativei care să dea de lucru cooperatorilor cînd iau sfîrşit muncile în cîmp.

Monografie a unei anumite cooperative, reflectînd o activitate dusă în anumite condiţii, cartea lui N. Braşoveanu poate folosi mult şi altor unităţi cooperatiste. O pot folosi, în afară de cooperative, şi întovărăşirile agricole care doresc să treacă la forme superioare de organizare şi retribuire a muncii, forme apropiate de cele existente în cooperativele de producţie. Cei care muncesc pentru lărgirea şi dezvoltarea sectorului cooperatist al agriculturii găsesc în lucrarea lui N. Braşoveanu un preţios ajutor.

De aceea noi o recomandăm cu căldură cititorilor.

M. C.

RĂSPUNDEM la întrebările cititorilor

Cum se calculează soldul mediu trimestrial

Tovarăşul I. Hoară din comuna Broşteni, regiunea Craiova, ne cere lămuriri în legătură cu unele probleme privind libretele de economii C.E.C. cu cîştiguri. Printre altele dînsul se interesează şi de calculul soldului mediu trimestrial. Ii răspundem.

Deţinătorii de librete de economii cu cîştiguri iau parte trimestrial la tragerea la sorţi care are loc în ultima zi a trimestrului. Inscrierea cîştigurilor în librete se face la data tragerii la sorţi. Astfel, posesorii de librete cîştigătoare pot să ia parte la următoarea tragere la sorţi cu soldul majorat prin cîştig. Maximum soldului mediu trimestrial la care se calculează cîştigul este de 10.000 de lei, iar minimum de 5 lei. Un depunător are dreptul să participe la tragerea la sorţi cu mai multe librete mărindu-şi astfel şansele de cîştig.

Posesorii de librete C.E.C. cu cîştiguri au aceleaşi drepturi ca şi cei care folosesc alte forme de economisire. Mai puţin dreptul de a li se restitui banii depuşi de la oricare agenţie C.E.C. din ţară. Restituirile ca şi depunerile, de altfel, se fac la unitatea emitentă a libretului sau la agenţia imediat superioară.

Şi acum iată cum se calculează soldul mediu trimestrial. Să presupunem că tovarăşul Hoară se hotărăşte să depună bani pe libret C.E.C. cu cîştiguri la o lună după începerea trimestrului. El depune deci la 1 noiembrie pe libret cu cîştiguri suma de 1.000 de lei. La 16 noiembrie mai depune 3.000 de lei iar peste 5 zile, avînd nevoie urgentă, retrage jumătate din banii depuşi. Să zicem că pînă la 31 decembrie cînd are loc tragerea trimestrială la sorţi nu mai depune nimic. Aceasta fiind situaţia să vedem care va fi soldul mediu trimestrial al tovarăşului Hoară.

Ca să găsim acest sold socotim astfel: timp de 15 zile (1—16 noiembrie) a avut depuşi 1.000 de lei. Inmulţim cele 2 numere — suma cu zilele — şi obţinem 15.000. In următoarele 5 zile, tov. Hoară a avut depuşi 4.000 de lei (1.000 din prima depunere plus 3.000 din a doua). Inmulţim pe 5 cu 4.000 obţinem un al doilea produs: 20.000. La 21 noiembrie, depunătorul îşi retrage jumătate din bani. Ii mai rămîn deci depuşi 2.000 de lei. Intrucît soldul lui nu mai suferă modificări în cele 40 de zile cîte mai sînt pînă la sfîrşitul trimestrului, înmulţim pe cele 2.000 de lei cu numărul zilelor. Căpătăm astfel al treilea produs: 80.000. Adunăm toate aceste 3 produse, iar suma obţinută o împărţim la 90 care-i numărul zilelor unui trimestru. Cîtul împărţirii reprezintă soldul mediu trimestrial. In cazul nostru soldul este de (15.000+20.000 + 80.000 = 115.000 : 90) = 1.277,77 de lei. La acest sold se va calcula cîştigul.

Pentru fondul central al statului

Au respectat prevederile contractuale

Satul Berlescu din raionul Călăraşi este în întregime colectivizat. In primăvara acestui an, îndrumaţi de organele locale, un număr mare de membri ai gospodăriei colective din acest sat au încheiat contracte individuale cu cooperativa de consum din comună pentru a livra statului cantităţi însemnate de cereale. Colectivistul Ion Moise, de pildă, a încheiat contract pentru 1.000 kg de cereale, Ghiţ[illegible] Constantin tot pentru 1.000 de k[illegible] Panait T. Vizitiu pentru 1.200 kg. et[illegible]

Cînd a sosit vremea respectării co[illegible]tractelor încheiate, toţi colectiviştii a[illegible] predat în întregime la baza de recep[illegible]ţie atît griul, floarea-soarelui, cît [illegible] porumbul contractat.

GH. JALBA
corespondent

Au livrat statului peste 400 tone de porumb

Pînă la începutul săptămînii trecute, peste 40 de gospodării colective şi întovărăşiri agricole din regiunea Oradea şi-au îndeplinit obligaţiile contractuale faţă de stat, livrînd în întregime produsele agricole contractate în acest an. Astfel, gospodăriile agricole colective Sîntana, Simand, Sălard şi Ineu, fruntaşe în perioada de vară [illegible] predarea cerealelor păioase contract[illegible]te, sînt şi acum fruntaşe la livrare[illegible] porumbului şi florii-soarelui. Numai [illegible]ceste unităţi au livrat statului pes[illegible] 400 tone de porumb contractat, pr[illegible]cum şi însemnate cantităţi de floare[illegible]soarelui.

O statistică

INSEMNĂRI

Intr-o zi din toamna aceasta şedeam de vorbă cu tovarăşul Stanciu Grigore, preşedintele gospodăriei colective din satul Ziduri, regiunea Ploeşti, despre treburile gospodăriei. La un moment dat, discuţia ne-a fost întreruptă de ţîrîitul telefonului. Preşedintele ridică receptorul, apoi scoase creionul şi începu să noteze ceva pe o foaie de hîrtie.

— O să vă comunicăm, da' să ştiţi că o să ne fie cam greu. Credeţi că s-a gîndit careva să le ţină socoteala?... Da, sigur, era bine să îl păstrat o evidenţă, dar, deh!, ne-am dezobişnuit să mai facem comparaţie între ce a fost odinioară şi ce e azi. Noi, tovarăşe, facem comparaţii între un an şi altul şi numai la recolte şi venituri. Atît. Insfîrşit... dacă trebuie, trebuie. n-ai ce-i face. Bun, da, da, sigur... Vă salut.

Preşedintele puse receptorul la loc. Părea necăjit.

— Auzi, tovarăşe contabil, secţia agricolă a raionului ne cere un fel de statistică a nivelului de trai al colectiviştilor: cîţi şi-au construit case, cîţi şi-au cumpărat mobilă de la oraş, difuzoare, aparate de radio, maşini de cusut, cîţi şi-au tras lumină electrică, apoi cîţi ofiţeri, învăţători, elevi, studenţi şi aşa mai departe s-au ridicat dintre colectivişti sau fiii acestora. Mă-nţelegi? Le trebuie pentru expoziţie. Şi, cică, să facem şi o comparaţie cu trecutul. Uite nota.

Contabilul şi cei cîţiva colectivişti ce se aflau de faţă se aplecară asupra foii de hîrtie.

— Hm, va trebui să ne luăm după registru de zile-muncă, zise contabilul, altfel o să ne încurcăm. Părerea mea e să începem cu prezentul. Va să zică prima chestiune: cîţi colectivişti şi-au construit case... Intr-adevăr, bine era dacă ţineam o evidenţă.

Cercetarea registrului şi consultările între colectivişti au durat mai bine de două ceasuri. După ce trecu pe curat datele extrase, contabilul dădu citire următoarei situaţii: case noi 34; maşini de cusut 14; mobilă de la oraş 12; difuzoare 81; aparate de radio 40; lumină electrică 30; ofiţeri 19; învăţători 6; piloţi 2; elevi la şcoli medii şi studenţi 12; elevi la şcolile profesionale 18; mecanizatori la S.M.T. şi G.A.S. 45.

— Ai uitat încă ceva zise preşedintele. Scrie aşa: aproape toţi colectiviştii au cîte o vacă cu lapte şi cresc în fiecare an cîte un porc, doi, numai pentru nevoile casei în afară de cei contractaţi cu statul. Şi acum să trecem la... trecut. Ia, să vedem cîţi dintre colectiviştii de azi aveau înainte, adică atunci cînd erau individuali, mobilă de la oraş, lumină electrică, difuzoare, aparate de radio, cîţi au umblat pe la şcoli şi universităţi...

Ultimele cuvinte ale preşedintelui se pierdură în hohotele de rîs ale celorlalţi.

N. IANCU

Cititorii ne semnalează

● *Locuitorii din satul Georgiu, raionul Alba, nu au mai vizionat un film de multă vreme, deoarece caravana cinematografică repartizată în raionul Alba se deplasează mai mult în comunele şi satele din apropierea şoselelor pe care se poate circula bine.*

Pe bună dreptate ţăranii muncitori de aci se întreabă: de ce nu vine şi în satul lor caravana cinematografică?

La această întrebare aşteptăm răspunsul din partea secţiei raionale de învăţămînt şi cultură care este în măsură să satisfacă dorinţa cetăţenilor, programînd în cel mai scurt timp caravana cinematografică şi în satul Georgiu (S. Boconci).

● *Staţia de radioficare de la gospodăria de stat Stolnici din raionul Costeşti şi-a încetat activitatea. Cauza? Conducerea gospodăriei în loc să se îngrijească de repararea staţiei, a găsit de cuviinţă să pună operatorii la alte munci, fie la contabilitate, fie la administraţia gospodăriei, iar de procurarea pieselor necesare pentru repararea aparatelor nu se mai ocupă nimeni.*

De asemenea, colţul roşu al gospodăriei care este dotat cu toate cele necesare, stă de mai mult timp închis. Aşteptăm o veste de la Trustul Gostat Piteşti prin care să ne anunţe că la Stolnici lucrurile s-au îndreptat. (A. Tituleasa).

Felurite ŞTIRI

La 17 noiembrie a.c. a plecat în Uniunea Sovietică, pe timp de 30 zile, o delegaţie de specialişti din Ministerul Agriculturii şi Siviculturii pentru a se specializa in problemele de aerofotogrametrie.

★

Intre 18—30 noiembrie a.c., la Casa agronomului din Bucureşti se vor ţine consfătuiri cu preşedinţi şi ingineri agronomi din gospodăriile colective. In cadrul consfătuirilor se va discuta despre normele de muncă în gospodăriile colective, organizarea şi retribuirea muncii, planificarea producţiei, importanţa viticulturii, creşterea veniturilor băneşti, despre brigada complexă etc.

★

In cursul săptămînii trecute a plecat în R. P. Polonă o delegaţie de specialişti din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, pentru a se documenta în problemele desecării terenurilor agricole şi ameliorării păşunilor şi fîneţelor. Această acţiune se efectuează în cadrul relaţiilor de colaborare tehnico-ştiinţifică între cele două ţări.

★

Pînă la 14 noiembrie s-au însilozat peste 1.490.000 tone nutreţuri, ceea ce reprezintă aproape 45 la sută din cantitatea prevăzută. Gospodăriile agricole de stat au însilozat peste 470.000 de tone, gospodăriile colective mai mult de 739.000 tone, întovărăşirile agricole aproape 40.000 de tone, iar sectorul individual peste 187.000 de tone.

★

Vinerea trecută a plecat în R. P. Polonă o delegaţie de specialişti din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii pentru recepţionarea animalelor (junincilor) de rasă roşie poloneză, care se primesc în cadrul schimburilor de animale.

★

In această toamnă într-un număr de 6 gospodării agricole de stat din regiunea Galaţi, printre care Urleasca, Filimon Sîrbu şi Bereşti, s-au împrăştiat îngrăşăminte chimice cu ajutorul aviaţiei pe o suprafaţă de pes[illegible] 2.200 de hectare.

★

Arăturile adînci de toamnă s-au executat pînă zilele acestea pe o suprafa[illegible] de aproape 2.500.000 hectare (59 [illegible] sută). Gospodăriile agricole de stat a[illegible] arat peste 260.000 de hectare, gospodăriile colective aproape 500.000 [illegible] hectare, întovărăşirile agricole 630.0[illegible] hectare şi sectorul individual pes[illegible] 1.000.000 de hectare. Comparativ cu [illegible]ceeaşi perioadă a anului 1957, în an[illegible] acesta s-au executat arături adînci [illegible] toamnă pentru însămînţările de pr[illegible]măvară cu aproape 1.000.000 de hecta[illegible]re mai mult.

★

Pentru plantări în vii s-au desfu[illegible]dat pînă acum 2.651 ha (88 la sută[illegible] din care la gospodăriile agricole [illegible] stat aproape 600 de ha, iar la gospodăriile agricole colective peste 1.24[illegible] de ha. Cele mai mari suprafeţe a[illegible] fost desfundate în regiunile Constanţa, Bucureşti şi Galaţi.

Festivalul filmului la sate

Intre 15 decembrie 1958 şi 31 martie 1959, va avea loc în întreaga ţară, festivalul filmului la sate. In acest interval cinematografele existente la sate şi 100 de caravane cinematografice vor prezenta filme artistice, documentare şi jurnale agricole pentru popularizarea metodelor agrozootehnice.

Printre altele se vor prezenta cu acest prilej filmele: „Pe Donul liniştit", „Zboară cocorii", „Cei trei din pădure", „Locul acţiunii: Berlin", „Două mame", „Urme în noapte" etc.; dintre filmele romîneşti: „Bijuterii de familie" şi „Ciulinii Bărăganului".

In ce priveşte filmele documentare, în cadrul festivalului vor rula în premieră între altele: „La ferma colhozului Budionîi", „Cultura porumbului", „Eroziuni" şi „Viaţa albinelor".

Gata pentru începerea cursurilor

La sate se fac pregătiri intense pentru începerea în primele zile ale lunii decembrie, a învăţămîntului agrozootehnic de masă. Astfel, se organizează cercurile de studii în toate unităţile agricole socialist-cooperatiste, ocoale silvice şi cămine culturale, iar în centrele de raioane cursuri scurte pentru cadrele de conducere din gospodăriile agricole colective. La căminele culturale se organizează cicluri de lecţii cu caracter agrozootehnic, precum şi cursuri de scurtă durată pentru creşterea păsărilor, a viermilor de mătase şi cultura legumelor.

Cursurile sînt organizate potrivit specificului şi condiţiilor de producţie ale fiecărei unităţi agricole şi comune. Toate lecţiile sînt urmate de explicaţii practice.

Pentru buna desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic de masă au fost difuzate într-un tiraj mare manuale de agrotehnică, cultura plantelor de cîmp, de pomicultură, viticultură, legumicultură şi creşterea animalelor. In acelaşi timp, bibliotecile regionale, raionale şi săteşti, au asigurat broşurile şi cărţile necesare cursanţilor.

IN RAIONUL MEDGIDIA

Pregătiri intense în pragul deschiderii cursurilor agrozootehnice de masă

In raionul Medgidia, regiunea Constanţa, sînt 6 S.M.T.-uri (Mircea Vodă, Remus Opreanu, Castelu, Dorobanţu, Sibioara şi Valul Traian) 17 gospodării agricole de stat şi 59 de gospodării agricole colective.

Anul acesta, atît în unităţile agricole de stat din raion cît şi în cele cooperatiste, s-au obţinut — cu toate condiţiile mai grele — recolte frumoase de cereale, plante tehnice, furaje, struguri şi fructe etc.

La gospodăria colectivă din Sibioara, de pildă, s-a dobîndit în medie 1.700 kg. griu la hectar, la colectiva din Siliştea 1.450 kg. floarea-soarelui la hectar, la colectivele din Viile Noi şi Corbul de Jos peste 2.000 kg. porumb boabe la hectar. La gospodăria colectivă din Rasova pe 163 hectare s-au dobîndit peste 3.000 kg. orez la hectar, la colectiva din Siminoc s-a recoltat peste 6.000 kg. struguri la hectar, iar la colectiva din Seimenii Mari aproape 4.000 kg. la ha pe 126 hectare cu vie. Au crescut mult şi producţiile în sectorul zootehnic. La gospodăria colectivă din Palazul Mare s-a realizat 2.400 litri lapte pe cap de vacă furajată — numai pînă la 1 noiembrie 1958 — iar la colectiva din Viile Noi, 2.300 litri. In gospodăria colectivă din Isvorul Mare s-a realizat 3,08 kg lînă de la fiecare oaie, iar la colectiva din Valea Seacă 3 kg.

Aceste producţii frumoase se datoresc şi vredniciei oamenilor, dar şi faptului că în ultimii ani ei s-au străduit să-şi ridice nivelul cunoştinţelor agrozootehnice, participînd în număr din ce în ce mai mare la cursurile agrozootehnice de masă. Pînă acum cîţiva ani, în satele şi comunele raionului, întreţinerea culturilor lăsa de dorit. Acum, S.M.T.-urile abia pot face faţă cererilor colectiviştilor în ce priveşte prăşitul mecanic, care se execută pe scară largă atît la porumb cît şi plante tehnice. Numeroşi colectivişti au învăţat să execute polenizarea suplimentară la porumb, secară şi lucernă, să lucreze viile potrivit regulilor agrotehnice, să facă arături şi stropiri în livezi la vreme etc. In ce priveşte sectorul zootehnic, există printre gospodăriile colective din raion o adevărată întrecere, pentru a asigura adăposturi trainice şi curate animalelor şi a le furaja potrivit celor învăţate la cursuri.

Un număr tot mai mare de colectivişti din raion sînt dornici să-şi însuşească cunoştinţele agrozootehnice temeinice. Din informările cu caracter de sondaj primite de către secţia agricolă a sfatului popular al raionului Medgidia, reiese că faţă de circa 2000 de cursanţi cîţi au participat anul trecut la lecţiile ce s-au ţinut în cadrul diferitelor forme ale cursurilor agrozootehnice de masă, în acest an, vor participa peste 7.600 de colectivişti.

Conştienţi că pregătirea în cît mai bune condiţii a cursurilor agrozootehnice de masă garantează obţinerea unor rezultate bune, tovarăşii din conducerea secţiei agricole raionale au luat o serie de măsuri care să contribuie la predarea unor lecţii de cît mai bună calitate şi la obţinerea unei frecvenţe regulate la cursuri a celor ce se vor înscrie.

Astfel, încă la sfîrşitul lunii octombrie, preşedinţii gospodăriilor colective au fost instruiţi asupra modului cum trebuie să se facă înscrierea colectiviştilor la cursuri şi cum să se organizeze lecţiile, asigurîndu-se săli bine încălzite şi luminate, scaune şi bănci, table etc. Faţă de numai 58 lectori cît au funcţionat la cursuri anul trecut, de data aceasta au fost recrutaţi pentru a fi lectori un număr sporit de ingineri agronomi, învăţători etc.

In ziua de 12 noiembrie a avut loc la Medgidia o consfătuire la care au luat parte 109 lectori din tot cuprinsul raionului (ingineri şi tehnicieni din I.C.A.R. şi I.C.Z., gospodării de stat, S.M.T.-uri şi gospodării colective, profesori şi învăţători, medici veterinari etc).

In cadrul acestei consfătuiri, s-a analizat modul de desfăşurare a cursurilor în anul trecut.

Lecţiile s-au ţinut — după cum reiese din rapoartele secţiei agricole raionale pe care le-am cercetat — în foarte bune condiţii la gospodăriile colective din Valul Traian, Corbu de Jos, Tortoman, Peştera, Grădina şi altele, evidenţiindu-se în mod deosebit unii lectori ca ing. Mitu Elena, dr. Dimitriu Victor, ing. Ciortan Gh., ing. Ciunhuream Ion, dr. Barbaros Vladimir şi alţii. La unele colective însă ca cele din Rasova, Cochirleni, Tibrinu, Saligni şi altele, frecvenţa cursanţilor la lecţii a lăsat de dorit. De asemenea, unii lectori ca ing. Haras C-tin de la colectiva din Cuza Vodă, ing. zootehnist Pănuş Petre şi alţii n-au sprijinit suficient învăţămîntul de masă. Cu prilejul consfătuirii, tov. Radu Alexandru, şeful secţiei învăţămînt al sfatului popular raional, a arătat în amănunţime celor prezenţi cum trebuie predate ele (ţinîndu-se seama de nivelul cursanţilor dîndu-se exemple concrete etc.). Totodată s-au distribuit 650 de cărţi din: „Lecţii agrotehnice", „Cultura plantelor de cîmp", „Cultura viţei de vie şi vinificaţia", „Cultura arbuştilor şi pomilor fructiferi" şi „Cultura legumelor".

— Numărul cărţilor necesare cursurilor este însă insuficient, mi-a spus tov. Vasile Beloi, inginerul principal al secţiei agricole a raionului. Ne lipsesc îndeosebi manuale şi alt material didactic, cu caracter zootehnic. Din acestea n-am primit nimic pînă acum. In raionul nostru şeptelul s-a dezvoltat mult, îndeosebi după consfătuirea de la Constanţa. Numai gospodăriile colective dispun în prezent de 1.462 vaci, 6.945 porci, 63.433 oi, peste 29.000 de păsări şi potrivit planului pînă la sfîrşitul anului urmează a fi achiziţionate în aceste unităţi încă 15.000 gîşte şi raţe. Este necesar aşadar, ca Direcţia Propagandei din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii să grăbească trimiterea materialului didactic cu caracter zootehnic, astfel încît pînă în ziua de 1 decembrie el să poată fi repartizat în comunele raionului.

Trebuie însă adăugat că la rîndu-i, secţia agricolă raională are datoria să trimită de urgenţă la secţia agricolă regională planul de şcolarizare pe raion centralizînd planurile primite din diferite unităţi (unele sosite chiar de aproape două săptămîni). Şi aceasta mai cu seamă că potrivit instrucţiunilor Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, aceste planuri trebuiau definitivate pe regiune, încă de la data de 1 noiembrie 1958.

AL RAICU

Din UNIUNEA SOVIETICA

Academia de agricultură „Timiriazev" din Moscova

Ing. C. V. ROSKE

Purtînd numele marelui savant rus, botanistul și fiziologul Kliment Timiriazev — Academia de Agricultură din Moscova numără astăzi peste 90 de ani de existență, fiind cea mai mare și mai importantă instituție de învățămînt agricol din U.R.S.S.

Pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, academia a format aproximativ 3.000 de specialiști. In anii puterii sovietice, numărul total al absolvenților acestei înalte instituții de învățămînt — agronomi, selecționatori, horticultori, pedologi, agrochimiști, zootehnicieni și economiști se ridică la 20.000.

Valoarea cursurilor predate și a cunoștințelor de specialitate acumulate de studenți în anii de studii se poate ușor întrezări, cunoscînd eminenții savanți cu renume mondial care au lucrat aici în decursul anilor. Este de-ajuns să cităm nume ca D. Prianișnikov (agrochimie, cultura plantelor), I. Stebut și V. Williams (agronomie și pedologie), V. Butkevici, V. Taliev, N. Demianov și alții care alături de K. Timiriazev au adus cu prisosință contribuția lor la dezvoltarea științelor agricole.

Academia Timiriazev se află într-un colț pitoresc din Moscova: clădirile principale, laboratoarele, muzeele, serele și toate celelalte edificii sînt înconjurate de verdeață și plantații de arbori, formînd la un loc un imens parc de 700 hectare.

Pe teritoriul academiei sînt 10 stațiuni experimentale specializate în diversele ramuri ale agriculturii. Masivul forestier, care ocupă mai mult de 300 ha., datează încă din anul 1862, cînd s-a fondat aici o stațiune experimentală forestieră și o grădină dendrologică cuprinzînd o bogată colecție de arbori diferiți, peste 250 de specii pomicole, inclusiv speciile cultivate de I. V. Miciurin.

După 1930, unele facultăți ale Academiei, luînd o dezvoltare prea mare s-au transformat în institute independente ca de pildă: Institutul de mecanizare și electrificare a agriculturii, Institutul pentru economia apelor și altele.

Astăzi, Academia Timiriazev dispune de 5 facultăți principale: agronomie, zootehnie, pedologie și agrochimie, arboricultură și legumicultură.

Experiențele ce se execută la stațiunile academiei sînt folosite apoi de colhozurile, sovhozurile și stațiunile de mașini și tractoare din întreaga Uniune Sovietică; aceste unități aplică în practica lor cele mai înaintate metode agrotehnice.

Activitatea Academiei Timiriazev este însă cunoscută și deosebit de apreciată și peste hotare. In 1940 Academiei Timiriazev i se decernează Ordinul Lenin. La expozițiile agricole atît dinainte de război cît și după, în anii 1954, 1955 și 1956, Academia a primit totdeauna premiul întîi.

Delegații nenumărate, venind din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii — din Europa, Asia, America, Africa și chiar Australia — au vizitat Academia agricolă din Moscova. Să mai amintim, tot cu acest prilej, că găzduiește participanții la Seminarul Internațional al Studenților instituțiilor de învățămînt agricol din 25 de țări.

La rîndul lor, studenții Academiei au avut ocazia în decursul ultimilor ani să viziteze școlile superioare similare din Praga, Sofia, Varșovia, Budapesta, Berlin și București, precum și din mai multe țări occidentale.

Relațiile acestea, precum și multiplele forme de schimburi culturale, au contribuit într-o măsură importantă la cunoașterea și apropierea savanților, pentru dezvoltarea științei agricole și progresului social.

Intr-un colhoz de dincolo de cercul polar

Printre crescătorii de reni

La 50 kilometri de Nariana-Mar, centrul Regiunii Naționale Nene, pe malul rîului Peciora, este așezat satul Hongurei, baza colhozului crescătorilor de reni „Nariana ti". In satul acesta al crescătorilor de reni, care umblau pînă mai cu mult nomazi prin tundră, se pot vedea acum numeroase case noi de bîrne. Satul are club, dispensar, stație de radioficare, uzină electrică...

Principala ramură de gospodărie a colhozului „Nariana ti" este creșterea renilor. Dar în afară de aceasta, colhozul are și ferme de vite cornute mari, precum și o fermă de animale sălbatice, cu aproape 300 de vulpi argintii. Anul trecut colhozul a realizat din vînzarea blănurilor către stat 128.000 ruble, iar anul acesta va obține 180.000 ruble. Totodată colhoznicii de-aici se îndeletnicesc și cu pescuitul.

Gospodăria cu multe ramuri de producție aduce colhozului venituri însemnate. Anul trecut, de pildă, colhozul „Nariana ti" a realizat un venit de peste un milion de ruble.

Viață nouă, oameni noi

Inainte de Revoluția din Octombrie, populația tundrei era în întregime neștiutoare de carte. Acum însă aproape jumătate din colhoznicii din Hongurei au absolvit șapte clase elementare. Numeroși brigadieri și păstori au absolvit școala agricolă regională, specializîndu-se în felurite ramuri. O seamă de fii ai colhoznicilor din tundră învață la școlile medii și superioare din Leningrad, Arhanghelsk, Salehard.

Oamenii din Extremul Nord s-au schimbat mult. Aici au apărut numeroase profesii noi, necunoscute înainte — mecanici de cinematograf, tractoriști, motoriști, electricieni.

In colhozul „Nariana ti" trăiesc și muncesc laolaltă oameni de naționalități diferite — ruși, neni, komi. Ei știu bine că vînătorii și pescarii de dincolo de Cercul Polar au fost aduși pe drumul unei vieți fericite și îmbelșugate de Partidul Comunist.

A. KOȘKAROV

Nota

Decăderea agriculturii în Coreea de Sud

Știrile ce sosesc din Coreea de Sud dovedesc că agricultura de aci cunoaște o decădere din ce în ce mai accentuată.

Inainte vreme, datorită producției mari ce se obțineau această parte a Coreei era denumită de către imperialiștii japonezi „depozitul de grîne". In prezent însă, Coreea de Sud e nevoită să importe din S.U.A. în fiecare an mari cantități de produse agricole.

Principala cauză a decăderii agriculturii Coreei de Sud constă în menținerea și chiar întărirea relațiilor feudale care stăvilesc dezvoltarea forțelor de producție în agricultură.

Este drept că în urma presiunilor tot mai insistente ale țărănimii, imperialiștii americani au fost nevoiți să „fabrice" în 1950 cu sprijinul lui Li Sîn Man așa zisa „lege" a reformei agrare. Dar această „reformă" n-a însemnat în fapt decît un șir lung de impozite asupra gospodăriilor țărănești care au primit puțin pămînt, din cele mai proaste terenuri moșierești. E destul să arătăm în această privință, că numai sub pretextul „plății pămîntului", „impozitului pe apă" și „impozitului funciar pe venit", țăranii sud-coreeni trebuie să dea cel puțin 50—70 la sută din recolta pe care o obțin anual.

In 1952, numai „impozitul funciar pe venit" reprezenta 77 la sută din întreg venitul încasat de guvernul marionetă al lui Li Sîn Man. Cu tot acest jaf nemaiauzit, la începutul acestui an (adică la 2 ani după termenul fixat pentru acoperirea completă a plății pămîntului) abia 73 la sută din țărani au primit „drepturile de proprietate" asupra terenurilor primite.

Din cauză că nu au putut plăti la termen pămîntul zeci de mii de țărani l-au pierdut. E lesne de înțeles că pentru a nu pierde pămîntul țăranii au trebuit să se îndatoreze la cămătari și moșieri. In prezent, 87 la sută din totalul gospodăriilor țărănești din Coreea de Sud se găsesc în stare de completă dependență față de cămătari. Aceste datorii ale țăranilor reprezentau în 1954, 20 de miliarde de hvani, în 1955, 50 miliarde hvani, iar anul trecut 100 miliarde hvani.

Numeroși țărani părăsesc pămînturile căutîndu-și de lucru pe la orașe. In 1957, de pildă, numai în provincia Kesonul de sud au părăsit pămînturile lor peste 10.000 de familii țărănești. In 1956, suprafața terenurilor arabile [illegible] față de 1944, cu peste 251 mii tembo (un tembo = 0,99 ha.), iar suprafețele însămînțate au scăzut enorm.

Ca urmare a neglijării lucrărilor de ameliorare, scade mereu și fertilitatea pămîntului. Deși aci există posibilitatea obținerii a două recolte de orez pe an, se reduce treptat producția acestei importante culturi (producția de orez a scăzut cu peste 32 la sută față de 1941, cea de grîu cu 55 la sută, cea a altor cereale cu 47 la sută).

In sfîrșit, mai trebuie subliniat că în vreme ce produsele agricole indigene se plătesc tot mai prost, prețurile la produsele industriale sînt urcate sistematic.

E limpede că imperialiștii americani care ocupă Coreea de Sud, întreținînd sistemul feudal de jaf la sate, împing agricultura țării către ruină, fac ca țărănimea să ducă o viață de mizerie.

Fără imperialiștii americani și marioneta lor Li Sîn Man, țăranii sud-coreeni ar fi efectuat de multă vreme o reformă agrară ca cea din Coreea de Nord, ar fi putut păși pe calea unei vieți înstărite și fericite.

O etapă hotărîtoare în crearea bazei tehnico-materiale a comunismului

Tezele raportului care va fi prezentat de Nikita Hrusciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S, la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.: „Cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965", reprezintă un document istoric de o covîrșitoare importanță.

Uriașele transformări înfăptuite de poporul sovietic, sub conducerea gloriosului partid comunist dau posibilitatea începerii unei noi perioade — perioada construcției desfășurate a societății comuniste. Aceasta este și etapa hotărîtoare a întrecerii dintre cele două sisteme: socialist și capitalist, cînd practic trebuie îndeplinită sarcina de a ajunge din urmă și a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor.

Cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale pe anii 1959—1965 sînt o parte componentă a planului de perspectivă pe următorii 15 ani, care este programul economic de construire a comunismului în U.R.S.S. Indeplinirea lui va crea condițiile necesare pentru desăvîrșirea trecerii la comunism. In următorii 15 ani, Uniunea Sovietică va ocupa primul loc în lume nu numai în privința volumului global al producției, ci și în privința producției pe cap de locuitor.

Principala sarcină a planului de șapte ani de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959-1965 este realizarea unui puternic și continuu avînt al tuturor ramurilor economiei pe baza creșterii cu precădere a industriei grele, întărirea considerabilă a potențialului economic al țării pentru a asigura ridicarea neîntreruptă a nivelului de trai al poporului.

Cîteva cifre sînt grăitoare despre felul în care se vor înfăptui în mod concret aceste sarcini. Producția globală a industriei sovietice urmează să crească în 1965, față de 1958, aproximativ cu 80 la sută; producția mijloacelor de producție cu 85—88 la sută; producția bunurilor de consum — cu 62—65 la sută. In 1965 se va produce cu 65—75 la sută mai multă fontă și cu 56—65 la sută mai mult oțel decît în 1958. Producția industriei chimice va spori de trei ori. Următoarea perioadă de șapte ani va fi de asemenea o etapă hotărîtoare în înfăptuirea ideii lui Lenin cu privire la electrificarea completă a Uniunii Sovietice. Se vor înfăptui, de asemenea, măsuri importante pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Vor intra în funcțiune o serie de centrale atomo-electrice cu diferite tipuri de reactori. Producția industriei ușoare va spori de aproximativ 1,5 ori, astfel că în privința producției de îmbrăcăminte și încălțăminte U.R.S.S. va atinge în acești 7 ani nivelul din S.U.A. atît în ce privește volumul cît și producția pe cap de locuitor.

Noul avînt al agriculturii va duce la sporirea volumului producției globale agricole de aproximativ 1,7 ori, asigurîndu-se la sfîrșitul perioadei de 7 ani o recoltă de cereale de 160—176 milioane de tone anual. Producția celor mai importante produse agricole calculate la suta de hectare de teren agricol va depăși producția actuală din S.U.A. la aceste produse calculate la suta de hectare de teren agricol.

Se prevede ca în cei șapte ani să se furnizeze agriculturii peste 1 milion de tractoare, aproximativ 400.000 de combine cerealiere și o mare cantitate de alte mașini agricole. Consumul energiei electrice în agricultură va crește de aproximativ patru ori.

Ca rezultat al înfăptuirii planului de 7 ani, veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor vor spori în medie cu 40 la sută, iar al colhoznicilor — cu cel puțin 40 la sută. Cetățenii Uniunii Sovietice se vor bucura de ziua de muncă și săptămîna de lucru cele mai reduse din lume; ei vor lucra, în genere, 6—7 ore pe zi, timp de 5 zile pe săptămînă, două zile fiind libere. Tezele prevăd, de asemenea, îmbunătățirea continuă a sistemului de ocrotire a sănătății populației, dezvoltarea considerabilă a învățămîntului mediu și superior, un vast program de cercetări științifice etc.

In tezele raportului se subliniază că realizarea planului de șapte ani va constitui o nouă etapă de seamă în întrecerea economică pașnică a celor două sisteme — sistemul socialist și cel capitalist.

Superioritatea ritmului de dezvoltare a producției în U.R.S.S. va crea baza reală pentru ca în aproximativ cinci ani după 1965 să fie ajuns din urmă și depășit nivelul producției din S.U.A. pe cap de locuitor. Atunci, sau chiar mai devreme, Uniunea Sovietică se va situa pe primul loc în lume în ceea ce privește atît volumul absolut al producției cît și producția pe cap de locuitor. Aceasta va asigura populației din U.R.S.S. nivelul de trai cel mai înalt din lume, va constitui o victorie de importanță istorică mondială a socialismului în întrecerea pașnică cu capitalismul.

Ca rezultat al realizării planului de șapte ani, țările socialiste vor produce în 1965 mai mult de jumătate din întreaga producție industrială mondială.

Tezele raportului reprezintă o nouă și măreață biruință a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care, în frunte cu Comitetul său Central leninist, conduce cu înțelepciune poporul sovietic pe calea comunismului. Ducînd o luptă energică împotriva celor închistați în conservatorism și care se opun traducerii în viață a liniei generale leniniste a partidului, C.C. al Partidului Comunist al U.R.S.S. a demascat și zdrobit grupul antipartinic Malenkov, Kaganovici, Molotov, Bulganin și Șepilov, care li s-a alăturat — grup care a luptat împotriva orientării politice adoptate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., împotriva rolului conducător al partidului, alunecînd pe panta activității fracționiste, scizioniste.

Poporul nostru, mîndru că face parte din marea familie a lagărului socialist, salută cu o imensă bucurie tezele raportului și urează poporului frate sovietic succes deplin în realizarea mărețelor sale planuri de desăvîrșire a trecerii la comunism.

DIN R. D. VIETNAM

Gospodăria de Stat „REUNIFICAREA VICTORIOASĂ"

NGO-THE-KY

Regiunea Yen-giang Pliuc — din provincia Thanh-hoa era înainte vreme acoperită cu plantații de cafea aparținînd cîtorva moșieri francezi și vietnamezi. Aci lucrau — ducînd o viață de robi — numeroși țărani din satele învecinate.

A intervenit apoi războiul, lupta eroică a poporului vietnamez, eliberarea. După zece ani de părăsire, plantațiile de cafea fuseseră însă înghițite de junglă, iar orezăriile se transformaseră în adevărate mlaștini.

Pe aceste locuri părăsite, au apărut în urmă cu un an numeroși muncitori, hotărîți să redea regiunii rodnicia de odinioară. Cea mai mare parte a celor sosiți erau foști soldați ai Armatei Populare de Eliberare care s-au acoperit de glorie în timpul crîncenelor bătălii duse împotriva colonialiștilor francezi. Ei au dat gospodăriei de stat numele semnificativ de „Reunificarea victorioasă".

Astăzi vizitatorul poate vedea aici o adevărată pădure de arbori de cafea întinsă pe o lungime de 6 km. In rînduri drepte, cît vezi cu ochii, arborii de cafea cu frunzele verzi, s-au împodobit cu primele fructe, roșii, rotunde și lucitoare asemenea unor perle de culoarea sîngelui. Dintr-un colț al pădurii se aud cîntece: sînt muncitorii veniți din zori să culeagă fructele de cafea. Ultima recoltă s-a ridicat la 6 tone boabe, cea de acum va fi de circa 8 tone. In prezent, suprafața plantată cu arbori de cafea este de 125 hectare, iar pînă la sfîrșitul anului va ajunge la 250 hectare.

Cele 25 hectare cultivate cu trestie de zahăr au provocat următoarea apreciere din partea unui țăran dintr-o comună învecinată:

— Am 40 de ani împliniți. Ei bine, în viața mea nu am văzut o plantație atît de frumoasă!...

Mai departe, pe poalele colinelor se întind sute de hectare plantate cu manioc, arahide, cartofi dulci și bumbac. Pe de altă parte, 70 de hectare de orezărie au fost defrișate și pămîntul fertil, bine irigat, promite să dea o recoltă excepțională. Gospodăria de stat crește de asemenea 400 de boi și bivoli și 200 de porci.

Datorită utilajului modern și eforturilor muncitorilor randamentul crește mereu. In principiu, fiecare trebuie să defrișeze 120 m² teren pe zi; muncitorii au realizat de acum o medie zilnică de 200 m², iar unii au ajuns pînă la 400 m. patrați.

Una din caracteristicile principale ale gospodăriei de stat „Reunificarea victorioasă" este nivelul ridicat de trai al celor ce muncesc aci. Umbrite de palmieri și ananași se ridică pretutindeni mici căsuțe zugrăvite în culori vii. Pretutindeni se văd flori, garoafe de India de culoare galbenă aprinsă, „creste de cocoș", de un roșu aprins, magnolii etc. Fiecare zonă de producție are terenul ei de volei, iar gospodăria se mîndrește cu modernul teren de fotbal.

Frigurile și celelalte boli tropicale nu mai bîntuie în aceste locuri. Acest fapt nu este întîmplător. Un regim alimentar rațional, un serviciu sanitar bine organizat iată cauzele care au dus la dispariția bolilor.

In fiecare seară gospodăria se transformă în școală. Se învață cu pasiune meseriile cele mai diferite, se fac cursuri de specializare. Aci nu mai există nici un singur analfabet.

Muncitorii sînt legați cu trup și suflet de gospodăria lor. Se aduc din diferite regiuni ale țării semințe de soi și vite de prăsilă pentru a fi încercate aci.

Directorul gospodăriei mi-a spus: „Succesele noastre se datoresc unei munci dusă de cele mai multe ori în condiții deosebit de grele. Pentru a culege boabele de cafea muncitorii stau ore în șir cocoțați pe o scară sub un soare arzător; tractoriștii stau în cabinele lor într-o căldură sufocantă. Dar nu ne sperie greutățile. Știți doar ce a spus Miciurin. Dacă fiecare din noi ar planta un singur pom fructifer în cursul vieții, ar fi de ajuns ca să facem din țara noastră un adevărat paradis. Urmînd acest sfat al lui Miciurin — a continuat el — noi nu vom lăsa nici un centimetru de pămînt în părăsire. Gospodăria noastră va fi o adevărată grădină, ea va arăta tuturor ce înseamnă cînd muncitorul este stăpînul muncii sale".

SPORT

Handbalul la sate

Competiții de masă în regiunea București

Printre disciplinele sportive care cunosc în ultima vreme o însemnată dezvoltare la noi în țară și care sînt tot mai mult îndrăgite și de tineretul din mediul sătesc, se numără și handbalul. In sprijinul celor afirmate aci, este suficient să arătăm că o serie de echipe sătești ca „Victoria" din Jimbolia și „Avîntul" din Codlea activează cu succes în prima divizie a țării, sau că echipa „Recolta" — G.A.S. Hălchiu, care a promovat anul acesta în divizia B, se menține printre formațiile fruntașe. Dar, trecînd peste acest fapt, vrem să subliniem că și în regiunea București — unde această disciplină a fost mai slab dezvoltată în ultimul timp, handbalul a început să fie practicat în diferite comune și chiar, de echipe feminine. Astfel, în comuna Căzănești, raionul Slobozia, activează o echipă de fete a colectivului sportiv „Spicul" de pe lîngă gospodăria agricolă colectivă de aci. Aceasta a reușit la faza regională a Spartachiadei de vară să se claseze pe primul loc. De asemenea, la faza regională a competiției de masă dotată cu „Cupa 7 Noiembrie", care s-a desfășurat la începutul lunii la Turnu Măgurele, au participat și o serie de echipe din mediul sătesc, cum au fost „Rapid" din comuna Spătărei, raionul Alexandria, „Unirea"-Buftea și tînăra echipă din satul Trivalea, raionul Olteni. Aceste echipe numără jucătoare tinere, majoritatea sub 18 ani, care deși nu cunosc încă bine tehnica jocului, totuși, în partidele disputate cu acest prilej, au luptat cu multă însuflețire, încurcînd de multe ori, socotelile echipelor mai rutinate. Cei care au urmărit meciul „Unirea" din Buftea — Școala profesională din Roșiori, „Unirea"-Buftea — „Dunărea"-Turnu Măgurele sau Trivalea — „Unirea" Buftea, s-au putut convinge de acest lucru. Și desigur că dacă aceste echipe vor căpăta experiența concursurilor oficiale și dacă vor fi urmărite și îndrumate îndeaproape de instructorii sportivi, ele vor putea face față competițiilor permanente cu caracter republican.

In tot cazul inițiativa avută de U.C.F.S. regiunea București de a organiza competiția de masă pomenită mai sus, este lăudabilă. Echipele care au debutat cu acest prilej au avut posibilitatea să învețe cîte ceva din tainele acestui frumos sport, urmărind întîlnirile dintre formațiile mai bine pregătite cum au fost echipele „Dunărea"-Turnu Măgurele și „Fulgerul" — Oltenița, care au furnizat un meci viu disputat cu acțiuni frumoase la ambele porți. De asemenea, faptul că cele mai bune echipe au fost premiate cu echipament și material sportiv a constituit un stimulent pentru cele aproape 100 de jucătoare care au participat la „Cupa 7 Noiembrie". Și nu putem uita bucuria care a cuprins pe tinerele jucătoare din satul Trivalea cînd au primit în dar o minge nouă de handbal, sau cît de emoționată a fost Domnica Ursu din Roșiori cînd a primit diploma pentru cea mai frumoasă comportare avută în timpul desfășurării competiției.

Incheind aceste rînduri, recomandăm consiliului regional al U.C.F.S. să inițieze cît mai multe competiții de acest gen, unde să fie angrenate cît mai multe echipe din mediul sătesc.

M. LERESCU

NEGRU PE ALB

Misiunea militară a S.U.A. din Iordania a oferit în dar poliției militare iordaniene... bice de nylon.

Cum se vede, darul lor
E de-a dreptul mișcător;
Dărnicia asta mare
Lasă urme... pe spinare.

Pentru o recoltă bogată de struguri în anul viitor

(Urmare din pag. 1-a)

cazurile se procedează greșit pentru că via suferă, iar recoltele scad simțitor. O arătură adîncă de toamnă are aceiași efect ca și „sapa mare" de primăvară. La rîndul său, îngropatul oricît de costisitor ar fi, ferește via de ger. O singură recoltă pierdută prin îngheț face mai mult decît îngropatul repetat timp de 20—30 de ani.

In sezonul de iarnă, după ce s-a executat arătură adîncă de 20—25 cm și s-a îngropat via, este recomandabil să se aplice și îngrășăminte organice. Doza cea mai potrivită de gunoi de grajd este de circa 40.000 de kg la ha; el se îngroapă la 30—35 cm adîncime pe mijlocul rîndului. Acolo unde sînt posibilități via se poate iriga pînă la saturație. O îngrășare de bază cu bălegar dat o dată la 4—5 ani, poate mări recolta anual cu peste 25—30 la sută, iar irigatul dublează și triplează producția la ha.

INTREBARE: La consfătuirea de la Constanța s-a arătat printre altele că refacerea și lărgirea patrimoniului viticol este una din sarcinile importante ce stau în fața celor ce muncesc în agricultură. Ce măsuri trebuie luate în această direcție începînd chiar de acum, din toamnă?

RĂSPUNS: Ca urmare a sarcinilor stabilite la consfătuirea de la Constanța plantațiile de vii au fost extinse anul acesta cu mii de hectare. Totodată, s-a dublat suprafața plantațiilor de port-altoi, s-au mărit suprafețele de pepinieră, înființîndu-se noi complexe pepinieristice. Numai în regiunea Constanța se vor planta în următorii 4—5 ani 50.000 de hectare cu vii, iar baza de producere a materialului săditor va cuprinde peste 1.000 de ha de port-altoi și mai multe pepiniere complexe.

Trebuie semnalat însă faptul că în acțiunea de refacere și lărgire a patrimoniului viticol se constată unele greșeli care pot avea urmări deosebit de grave. Astfel, unele gospodării plantează încă amestecuri de soiuri în aceeași parcelă sau mai multe soiuri pe parcele mici. In unele locuri se folosesc soiuri neprevăzute în planurile de raionare sau soiuri care nu sînt conducătoare (de bază). Această situație se întîlnește aproape în toate podgoriile țării inclusiv în unele gospodării agricole de stat și colective din regiunea Constanța.

Astfel de greșeli par la început fără importanță. Dacă nu sînt înlăturate ele vor duce însă la imposibilitatea de a se crea cu timpul loturi mari de vinuri tipice, standardizate, fapt care va dăuna economiei noastre naționale. Pe de altă parte, parcelele cu soiuri amestecate nu vor putea asigura recoltarea unor altoaie curate și nici producerea vinurilor de soi pure. De asemenea, plantarea unor soiuri nepotrivite condițiilor specifice gospodăriei respective, face imposibilă asigurarea unei poducții maxime. Am întîlnit, de pildă, la două gospodării colective din stepa centrală a Dobrogei soiul Fetească Albă. Acesta crește foarte viguros și cere o tăiere lungă ca să rodească bine. In stepă însă această tăiere nu este posibilă din cauza condițiilor aspre de climă, fapt care duce în mod inevitabil la obținerea unor recolte scăzute.

Pentru a-și aduce contribuția la dezvoltarea viticulturii specialiștii și cadrele de răspundere care lucrează în acest sector au datoria să asigure circulația materialului săditor pe soiuri autentice și corespunzător planului de raionare, mergînd pînă la comună și centru viticol. Pentru ca soiurile ce se plantează să fie corespunzătoare sarcinilor de plan trebuie să se dea mare atenție și alegerii coardelor altoi și altoirii soiurilor raionate.

O altă sarcină însemnată a celor ce muncesc în viticultură este alegerea terenurilor și pregătirea lor pentru plantare. Se impune multă atenție și rîvnă la executarea plantațiilor pe coaste, la lucrările de organizare a teritoriului, la plantarea viilor pe rădăcini proprii, ș.a.m.d. In ceea ce privește înființarea viilor pe rădăcini proprii, colectivul secției de viticultură pe care o conduc depune eforturi susținute pentru a duce la bun sfîrșit sarcinile ce-i stau în față. Zilele trecute, cu sprijinul comitetului regional de partid Constanța, și a organelor agricole, am izbutit să depistăm și să cercetăm nisipurile de pe litoralul mării și din Delta Dunării.

Valorificarea acestor terenuri este deosebit de importantă. Ea ridică însă anumite probleme de a căror rezolvare depinde buna reușită a plantațiilor ce se vor înființa aici.

Este necesar în primul rînd să se analizeze gradul de salinitate al nisipurilor maritime și nivelul la care se găsește apa freatică. Complexă apare și problema plantațiilor de vii pe rădăcini proprii care se extind pe terenurile filoxerate.

Una din acțiunile importante de sezon, strîns legată de refacerea și dezvoltarea patrimoniului viticol este plantarea de toamnă a viei; ea asigură o reușită la prindere mai mare, punerea rapidă pe rod a noilor plantații din anul al doilea și producții regulate începînd din anul al treilea. Plantările de toamnă nu trebuie făcute însă și pe terenurile argiloase. Dacă aceste soluri sînt proaspăt desfundate, rețin multă apă și fac ca rădăcinile vițelor tinere puse în pămînt din toamnă să putrezească. De asemenea, este recomandabil ca plantarea de toamnă să nu se execute pe nisipurile cu tendință de salinizare. Operația reușește foarte bine pe toate celelalte soluri, aerisite, ferite de pericolul băltirii apei.

In sfîrșit, o altă lucrare la fel de importantă este executarea desfundărilor întîrziate la adîncimea de 80—100 cm., care trebuie terminate pînă în ianuarie-februarie; este necesar de asemenea să se asigure materialul săditor autentic, să se procure materialul de susținere necesar viilor care intră pe rod, ș.a.m.d.

Iată, foarte sumar, cîteva din măsurile pe care trebuie să le respecte cu strictețe podgorenii în această toamnă pentru a contribui la refacerea și dezvoltarea patrimoniului viticol, și la obținerea unei recolte cît mai bogate în anul care se apropie.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

IN RAIONUL BRĂILA

Colectiviştii îndeplinesc recomandările consfătuirii de la Constanţa

Gospodăriile colective din raionul Brăila au pus în acest an un deosebit accent pe creşterea animalelor. In planurile de producţie întocmite la începutul anului se prevedea o creştere dublă a numărului de vaci şi juninci, cu peste 150 la sută la scroafe şi 70 la sută la oi, faţă de anul trecut. Considerabilă sporire, dar totuşi sub nivelul posibilităţilor. Acest lucru a fost dovedit cu ocazia analizelor făcute de către membrii gospodăriilor colective în lumina recomandărilor consfătuirii de la Constanţa. Şi colectiviştii nu s-au mulţumit numai să constate, dar au luat şi măsurile necesare. Planurile au fost revizuite. Iniţial era prevăzut ca numărul vacilor şi al juncilor să crească pînă la sfîrşitul anului acesta de la 462 capete la 930, iar cel al scroafelor de la 336 la 836 capete. In noile planuri s-a prevăzut ca numărul acestor animale să ajungă pînă la încheierea anului 1958 la 2.105 şi respectiv la 2.600. Au fost sporite şi cifrele privind numărul oilor şi al păsărilor.

Pentru îndeplinirea unor asemenea obiective trebuie desigur avînt şi perseverenţă, lucruri care, după cum vom vedea, nu le-au lipsit colectiviştilor din acest raion. Sprijiniţi şi îndrumaţi de organele de partid şi de stat, ei au pornit de îndată să dea viaţă îndrăzneţelor cifre trecute în planurile de producţie.

Prima măsură pe care au luat-o a fost de a lăsa tot tineretul pentru prăsilă. Apoi din fondurile proprii şi din creditele primite de la stat colectiviştii au cumpărat un mare număr de animale de rasă. Cei din Romanu, de pildă, au cumpărat 99 de vaci şi juninci, 179 de oi şi 1.100 de pui de găină, iar cei din Osmanu 98 de vaci şi juninci, 12 scroafe şi 2.000 pui de găină. De asemenea, cei din Vădeni (G.A.C. „Progresul") au cumpărat 52 de vaci, 23 de scroafe, 248 de oi, 700 pui de găină şi 600 boboci de raţă. Un însemnat număr de animale şi-au procurat şi celelalte gospodării colective din raion, astfel, încît fiecare gospodărie are acum ferme de animale. Gospodăriile colective din întreg raionul au cumpărat în acest an 1.433 de vaci şi juninci 1.443 de scroafe, peste 3.600 de oi, mai bine de 20.000 de pui de găină şi aproape 3.000 boboci de raţă.

O bună parte din fondurile necesare cumpărării acestor animale, colectiviştii le-au obţinut din vînzarea a peste 3.000 de cai, care s-au dovedit a fi neeconomici în gospodărie. Colectiviştii din Vădeni, bunăoară, au vîndut 130 de cai, iar cei din Silistraru 125.

In felul acesta gospodăriile colective din raionul Brăila au reuşit să îndeplinească şi chiar să depăşească cu două luni înainte de termen, prevederile planului la vaci şi juninci. Numărul acestora a ajuns la 2.106 capete. La scroafe s-a ajuns la 1.854 de capete, iar pînă la sfîrşitul anului numărul lor va întrece pe cel planificat. La oi şi mioare cifra se ridică la 14.433 de capete, iar la păsări la 16.404 faţă de 2.968 cîte erau la 1 aprilie a.c.

Construcţii pe măsura necesităţilor

Creşterea animalelor fără asigurarea unor adăposturi corespunzătoare nici nu se poate concepe. Acest lucru îl ştiu foarte bine colectiviştii din raionul Brăila. De aceea, problema construcţiilor a constituit o preocupare de seamă a lor.

Incă din primăvară în fiecare gospodărie au fost formate brigăzi de construcţii. Colectiviştii s-au aprovizionat din timp cu materialele necesare durării unor construcţii trainice. Astfel în loc de 200.000 de bucăţi de cărămizi cîte erau planificate a se face în acest an, au fost confecţionate 1,5 milioane. Stuful necesar pentru acoperirea construcţiilor a fost recoltat sau cumpărat. Cît priveşte lemnul şi balastul necesar, colectiviştii s-au aprovizionat pe plan local.

Printr-o bună organizare a muncii, vrednicii colectivişti au reuşit pînă acum cîteva zile să termine de construit: 57 de grajduri, faţă de 14 cît îşi propuseseră la început; 14 maternităţi pentru scroafe, în loc de 6; 12 saivane şi 11 coteţe pentru păsări. De asemenea, vor fi terminate în curînd încă 14 grajduri, 3 maternităţi şi 5 saivane. Unele gospodării au construit grajduri, saivane şi îngrăşătorii din baloţi de paie, construcţii ce s-au dovedit a fi foarte economice şi în acelaşi timp bune.

25.600 tone furaje însilozate

Asigurarea unei hrane suficiente şi consistente pentru acest mare număr de animale a fost de asemenea o preocupare de seamă a colectiviştilor din raionul Brăila. In fiecare gospodărie (pe lîngă furajele uscate) au fost însilozate mari cantităţi de furaje. Cei din Urleasca, de exemplu au însilozat 2.057 tone de furaje, cei din Osmanu 2.100 tone, iar cei din Scorţaru Vechi 1.850 tone. In total pe întregul raion s-au însilozat 25.600 tone de furaje, asigurîndu-se astfel cîte 5 tone de furaj murat de fiecare vită mare şi 1,5—2 tone de fiecare animal mic.

Ca urmare a condiţiilor bune de adăpostire şi hrănire, animalele au dat o producţie sporită. Pînă acum planul la lapte de oaie şi lînă a fost chiar depăşit, iar la lapte de vacă, va fi în scurt timp îndeplinit.

Frumoasele rezultate obţinute de colectiviştii din raionul Brăila dovedesc din plin că hotărîrile şi îndrumările consfătuirii de la Constanţa pot fi pentru fiecare gospodărie colectivă din ţara noastră un imbold în muncă pe calea dezvoltării multilaterale.

V. CAZACU

CIFRE şi FAPTE din gospodăriile colective

● *Membrii gospodăriei colective din Chirceşti, raionul Vaslui, au scos în acest an de pe cele 6 ha de vie, 30.000 kg de struguri. Acest rod bogat a făcut pe colectivişti să înţeleagă că via le poate aduce venituri însemnate. Ei au şi început să desfunde două ha de teren în vederea plantării cu viţă de vie în primăvara viitoare.*

● *Nu de mult gospodăria colectivă din comuna Luciu, raionul Feteşti, a cumpărat 20 de vaci cu lapte. Prin acestea, ferma de vaci de lapte a gospodăriei a ajuns să numere 30 de capete vite mari.*

● *Convinşi că însămînţarea culturilor de primăvară în terenuri ogorite de cu toamnă asigură recolte mari, membrii celor două gospodării colective din comuna Amaru, raionul Mizil, au hotărît ca în toamna aceasta să facă ogor pe întreaga suprafaţă pe care o vor însămînţa în primăvară. Hotărîrea lor s-a şi tradus în fapt. Zilele trecute tractoarele S.M.T.-ului Mihăileşti au răsturnat ultimele brazde din cele 210 ha pe care le-au avut de ogorît cele două gospodării.*

● *Colectiviştii din Păuleşti, regiunea Baia Mare, au deschis zilele trecute la sediul cel nou al gospodăriei, o expoziţie agricolă. Mostrele şi graficele expuse de ei demonstrează limpede superioritatea muncii în comun. Recoltele de 40 de tone de sfeclă la hectar, 5.000 kg porumb ştiuleţi la ha, 43.000 kg varză la ha cît au dobîndit în acest an colectiviştii dovedesc cu prisosinţă că prin muncă unită se pot obţine recolte mari.*

TURMA COLECTIVEI

Aşa că ţi-e mai mare dragul să priveşti o asemenea turmă? De aceea baciul stă aşa de mîndru în mijlocul oilor lui. Turma aparţine gospodăriei colective din comuna Miercurea, raionul Sebeş.

Foto: D. SIMION

Impărţirea produselor la gospodăria colectivă din Salcia Veche

Deşi tînără (a fost înfiinţată la 7 decembrie 1957) gospodăria colectivă „Viaţă Nouă" din satul Salcia Veche, care cuprinde în prezent tot satul, a obţinut succese de seamă.

In primul rînd se cade a menţiona aici recoltele bogate dobîndite. La porumb, bunăoară, recolta medie a fost de 4.500 kg la ha. La restul culturilor (grîu, ovăz, fasole, floarea soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi, tutun) gospodăria a depăşit producţia planificată cu 10—70 la sută.

Ca urmare, venitul colectiviştilor a crescut mult. Zilele acestea într-un cadru sărbătoresc, s-a făcut împărţirea definitivă a produselor cuvenite pentru anul în curs. Membrilor colectivişti li s-au repartizat la ziua-muncă cîte 3,4 kg grîu, 10,3 kg porumb, 0,6 kg. floarea-soarelui, 0,5 kg. cartofi, 0,1 kg fasole, 4 kg paie, 11 kg coceni, 0,065 kg zahăr şi bani cîte 7 lei.

Vrednic de a fi evidenţiat este colectivistul Nedelcu Şerban, care împreună cu membrii familiei a făcut 459 zile-muncă. Pentru acestea el a primit 1.560 kg grîu, 4.727 kg porumb, 275 kg. floarea-soarelui, suma de 3.213 lei, precum şi alte produse. Şi Olteanu Crăciun pentru cele 403 zile-muncă a primit 4.150 kg porumb, 1.370 kg grîu, 240 kg floarea-soarelui, 2.821 lei etc. 159 zile-muncă a realizat singur Grigore Şt. Nicolae. Pentru ele a primit peste 2.820 kg. boabe (porumb, grîu, floarea-soarelui), peste 1.100 lei şi altele.

Şirul de care şi căruţe, scîrţîind sub povara belşugului de bucate, a bătut în acea zi pînă seara tîrziu uliţele satului, mergînd din casă în casă, la fiecare colectivist în parte, ducîndu-le produsele cuvenite pentru munca de peste an.

Pentru continua întărire a gospodăriei lor, colectiviştii au hotărît în adunarea generală din ziua împărţirii definitive a veniturilor să mai cumpere încă 10 vaci cu lapte, 100 oi, să introducă în gospodărie creşterea păsărilor şi albinelor. In prezent, pe lîngă construcţiile făcute în acest an (o magazie şi un pătul pentru 20 de vagoane cereale fiecare, un grajd pentru 100 de capete, o cocină etc), este pe terminate şi saivanul pentru 300 de oi. Fondul de bază al tinerei gospodării colective se ridică în prezent la peste 240.000 lei, acesta crescînd de la 1 ianuarie cu aproape 100.000 lei.

Harnicii colectivişti din satul Salcia Veche sînt hotărîţi să muncească pe viitor şi mai bine, să obţină succese şi mai de seamă.

I. LEŞEANU

CONSTRUCŢII ZOOTEHNICE

De curînd inaugurat, noul grajd al gospodăriei agricole colective Salonta, regiunea Oradea, are o capacitate de 60 de capete.

Folosirea insulinei la îngrăşarea porcilor

Insulina a fost folosită ca stimulent în îngrăşarea animalelor pentru prima dată în ţara noastră în anul 1957 la unităţile de îngrăşare a porcilor Slatina şi Rm. Vîlcea de pe lîngă Agevacoop.

In urma cercetărilor făcute s-a constatat că, insulina administrată în doze de 1 U.I. pe kg. greutate vie, din 10 în 10 sau din 15 în 15 zile, favorizează creşterea şi îngrăşarea porcilor, nu dăunează organismului animalelor şi nici nu influenţează în mod deosebit calitatea cărnii. La primele experienţe, insulina folosită a avut concentraţia de 40 U.I. pe ml. şi a fost ambalată în fiole de 5 ml. Pentru a evita însă anumite accidente Intreprinderea chimico-farmaceutică nr. 2 a produs la cerere, insulină de uz zootehnic cu concentraţia de 20 U.I. pe ml., ambalată în flacoane de 20 ml.

Rezultatele tehnice obţinute la grupele de animale supuse experienţelor arată că în aceleaşi condiţii de mediu, animalele din loturile care au primit insulina administrată prin injecţii subcutanate au realizat, cu un consum de furaje redus, un spor de carne mai mare decît cele din loturile martor. S-a constatat că pe întreaga perioadă de îngrăşare (de la 50—120 kg.) se poate obţine la fiecare porc un plus de circa 17 kg. carne şi o economie de 75 kg. porumb-boabe. Totodată, se realizează o reducere a cheltuielilor administrative şi gospodăreşti, datorită scurtării perioadei de îngrăşare cu circa 30 de zile, precum şi creşterea spaţiului de cazare prin mărirea rulajului animalelor.

Trebuie amintit că pentru obţinerea acestor rezultate sînt necesare pentru fiecare porc cîte 700 U.I. insulină care la un loc cu manopera şi transportul, costă numai 20 de lei. Este bine ca insulina cu concentraţia de 20 U.I. pe ml. să fie administrată din 15 în 15 zile prin injecţii subcutanate (la baza urechii), în doză de 1—1,2 U.I. pentru un kg. greutate vie înainte de masă.

Insulina a fost folosită în felul acesta la îngrăşătoriile Agevacoop-ului din Caracal — Craiova şi Teleajen (Vălenii de Munte) ca stimulent la îngrăşarea întregului efectiv de porci, realizîndu-se economii însemnate. La îngrăşătoria Agevacoop-Teleajen, la un efectiv mediu de 68 de porci s-a obţinut prin folosirea insulinei o economie de 968 lei pe cap de animal, iar la îngrăşătoria Agevacoop — Tr. Severin, 996 lei de fiecare porc.

Trebuie arătat însă că obţinerea unor rezultate bune este condiţionată de administrarea în mod regulat a insulinei şi de respectarea cu stricteţe a indicaţiilor tehnice. Astfel, la Agevacoop-Caracal unde insulina s-a administrat uneori la 30 de zile economiile realizate au fost mult mai mici (517 lei pe cap de porc).

Ţinînd seama de rezultatele bune obţinute prin folosirea insulinei ca stimulent în îngrăşarea porcilor este recomandabil ca această metodă să fie extinsă şi în gospodăriile agricole de stat şi colective. Un calcul sumar ne arată că prin folosirea insulinei ca stimulent în îngrăşarea a 1.000.000 de porci, de pildă, se poate obţine anual un plus de cca. 17.000 tone carne şi o economie de circa 75.000 tone porumb boabe.

Ing. CONSTANTIN PANA
de la Trustul regional Gostat
Bucureşti

Lucrări multe, bune şi ieftine

Pentru mecanizatorii de la S.M.T. Ziduri, regiunea Ploeşti, folosirea cu randament maxim a capacităţii de lucru a tractoarelor a fost tot timpul o preocupare de seamă. Traducînd în viaţă sarcinile consfătuirii de la Constanţa, mecanizatorii de aici, organizînd şi mai bine munca şi aplicînd în exploatare cele mai avansate metode de lucru (printre care cuplurile de maşini, munca în două schimburi şi în schimburi prelungite), au reuşit să-şi îndeplinească cu mult înainte de termen prevederile planului anual de producţie. Astfel, la data de 10 noiembrie, planul anual fusese realizat în procent de 108 la sută. Totodată, şi planul pe campania de toamnă a fost realizat în proporţie de 80 la sută.

Fruntaşe pe staţiune s-au situat brigăzile a 7-a şi a 5-a conduse de şefii de brigadă Moise Nicolae şi Constantin Iordache, care şi-au depăşit planul cu un volum de peste 1.000 şi respectiv 600 de hantri. Tractorişti fruntaşi pe staţiune sînt Manea Niculcea şi Dan Trufaşu, care şi-au realizat şi depăşit cu multe procente planul campaniei de toamnă.

La S.M.T. Ziduri şi preţul de cost al lucrărilor este în continuă scădere. Astfel, fiecare hantru costă aici numai 131 lei, faţă de 151 lei cît este planificat.

In prezent, mecanizatorii de la S.M.T. Ziduri muncesc cu avînt sporit la executarea arăturilor adînci de toamnă.

L. ION

VEŞTI din gospodăriile agricole de stat

Succese în sectorul zootehnic...

● *In primele zece luni ale acestui an în gospodăriile agricole de stat efectivul de animale matcă a crescut simţitor. Astfel, pînă la 1 noiembrie numărul vacilor a crescut faţă de cel existent la 1 ianuarie a.c. cu 7.285 capete, cel al scroafelor cu peste 3.000 capete, iar al oilor cu mai bine de 100.000.*

● *Succese de seamă s-au înregistrat şi în ce priveşte creşterea în greutate şi a producţiei pe cap de animal. Gospodăriile agricole de stat din Trustul regional Cluj de pildă, au realizat, un spor mediu de creştere la porci de 270 gr pe zi la un consum de 5,4 unităţi nutritive. De asemenea, la îngrăşatul porcilor cel mai mare spor l-au obţinut gospodăriile din Trustul regional Gostat Piteşti: 521 g la 5,2 U.N. urmate de cele din Trustul regional Craiova cu 488 g la 6,1 U.N. şi Constanţa cu 469 g la 5,8 U.N.*

Producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată a ajuns pînă la 31 octombrie la 2.400 litri în gospodăriile din Trustul regional Gostat R.A.M., la 2.380 litri în Trustul Bucureşti, 2.200 litri în trustul Cluj şi 2.100 litri în Trustul Constanţa.

● *La livrarea către stat a laptelui fruntaşe sînt gospodăriile agricole de stat din Trustul regional Constanţa care şi-a îndeplinit planul pînă la 14 noiembrie în procent de 104 la sută şi cele din Trustul regional Gostat Galaţi, care a realizat pînă la aceeaşi dată 92 la sută din plan.*

Cu însemnate procente şi-au depăşit planul de livrare la producţia de ouă trusturile regionale Gostat Hunedoara (59%) Galaţi (45%) şi Cluj (42%).

...şi în cel viticol

● *Ca urmare a executării tuturor lucrărilor de calitate şi la timp, viile gospodăriilor agricole de stat au dat în acest an o producţie deosebit de bună. Astfel, cele din regiunea Galaţi au cules o recoltă medie de 7.480 kg. de struguri la ha, iar cele din Hunedoara 7.280 de kg struguri la ha.*

RETRIBUIREA ÎN RAPORT CU REZULTATELE MUNCII DEPUSE — PUTERNIC STIMULENT ÎN ACTIVITATEA COLECTIVIŞTILOR

• Producţii de peste 5.000 kg porumb ştiuleţi la ha • Participarea la muncă a colectiviştilor este de sută la sută • *In anul ce vine noua formă de retribuire va fi introdusă la toate culturile prăşitoare*

Contabilii, printre alte calităţi, o au şi pe aceea că nu-ţi vorbesc cînd e de precizat cifre sau date decît cu hîrtia în faţă. Scotocesc prin registre, chibzuiesc, calculează şi apoi îţi spun cu siguranţă: uite atît şi atît. Atît am avut de semănat şi atît am cules. Atîtea animale erau la noi în gospodărie anul trecut. Acum sînt atîtea...

Aşa-i şi tovarăşul Gîrtone Nicolae, contabilul gospodăriei colective din Cobadin. Nu ţi-ar da o cifră fără s-o verifice să-i pici cu ceară. E foarte bine că procedează aşa. Aceasta dovedeşte seriozitate şi conştiinciozitate faţă de rezolvarea sarcinilor ce i-au fost încredinţate...

Stăm de vorbă de mai bine de un ceas şi-mi notez date cu privire la dezvoltarea gospodăriei. Gospodăria, una din cele mai vechi gospodării colective din raionul Negru Vodă, e mare şi puternică aşa că e nevoie de multe, multe date pentru a căpăta o imagine cît de cît cuprinzătoare a realizărilor pe care le-au dobîndit colectiviştii în cei opt ani de activitate în comun.

— Şi acum, spune tovarăşul Gîrtone Nicolae, să vedem care-i situaţia producţiilor la hectar. Ştiţi, anul acesta — mă informează el — pe la noi a fost cam secetă. N-a plouat cîteva luni de zile. Cu toate acestea nu stăm rău. Producţia medie de porumb pe gospodărie, de pildă, a depăşit 4.000 de kg porumb ştiuleţi la hectar. Iar unele brigăzi au scos recolte chiar mai bune ca anul trecut, cînd vremea a fost mult mai prielnică. Brigada a II-a, bunăoară, a obţinut pe o suprafaţă de 80 de hectare producţii de 5.400 kg. ştiuleţi la hectar. Membrii brigăzii a III-a au dobîndit, pe o suprafaţă asemănătoare, o producţie de 5.300 de kg, iar cei din brigada I-a, 5.000 de kg porumb ştiuleţi la hectar...

— Şi cum se explică aceasta?

— Au muncit oamenii mai cu inimă, au lucrat mai bine şi mai organizat.

★

Amănunte în legătură cu acest „mai bine şi mai organizat" la care se referea tov. Gîrtone Nicolae am primit de la preşedintele şi inginerul agronom al gospodăriei. După consfătuirea de la Constanţa, colectiviştii au analizat, odată cu celelalte probleme legate de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei lor, şi posibilităţile privind sporirea producţiei la hectar. Printre măsurile luate a fost şi introducerea retribuirii muncii nu numai după zile-muncă, ci şi după rezultatele muncii depuse.

Aplicarea acestei forme de retribuire s-a făcut cu chibzuinţă şi pricepere. Colectiviştii au studiat amănunţit posibilităţile şi condiţiile de lucru ale fiecărei brigăzi. Aceasta pentru ca fiecare brigadă să lucreze cu aceeaşi sorţi de izbîndă. Aşa e drept şi firesc. Terenul a fost repartizat brigăzilor, — pentru porumb, de pildă, a revenit în medie 170—180 hectare de fiecare brigadă — ţinîndu-se seamă de fertilitatea lui, de gradul de gunoire, de existenţa sau inexistenţa ogoarelor de toamnă şi de toţi ceilalţi factori care influenţează asupra recoltei. S-a ţinut seamă de aceşti factori şi la planificarea producţiei. O parte din terenul pe care a lucrat brigada I bunăoară, — 44 de hectare — se află în tarlaua de dincolo de şoseaua Negreşti. S-a planificat ca pe această suprafaţă membrii brigăzii să obţină o producţie de 4.000 kg porumb (ştiuleţi) la hectar. Tot 4.000 de kg porumb la hectar a fost planificat şi pentru tarlaua de 80 hectare care se află dincolo de calea ferată şi care revine tot brigăzii I. In schimb, de pe cele 49 de hectare aflate la plantaţia Selim, unde solul e mai slab, brigada a avut obligaţia de a scoate o producţie de numai 2.500 kg. porumb (ştiuleţi) de pe fiecare hectar. După aceleaşi criterii s-a făcut repartizarea terenului şi celorlalte brigăzi. O asemenea repartiţie nu nedreptăţeşte pe nici una dintre ele, creînd posibilitatea ca rezultatele fiecăreia să fie apreciate după vrednicia cu care se lucrează.

In cadrul brigăzilor terenul a fost repartizat pe echipe. Rezultatele muncii depuse se apreciază deci pe echipă şi nu pe brigadă.

Dar cum vor fi răsplătiţi colectiviştii harnici? Cum vor fi stimulaţi cei care îşi supraîndeplinesc sarcinile ce le revin? Adunarea generală a gospodăriei a hotărît ca 30 la sută din ceea ce se obţine peste producţia planificată pe suprafaţa respectivă să fie repartizat membrilor echipei care au obţinut această depăşire. In schimb, celor care din vina lor nu izbutesc să realizeze producţia prevăzută li se va reţine pînă la 10 la sută din drepturile ce li se cuvin, în funcţie, bineînţeles, de procentul de neîndeplinire a normei.

Acum toamna, la strînsul recoltei, colectiviştii şi-au putut da bine seama ce puternic stimulent constituie noua formă de retribuire a muncii. Producţiile nici uneia din brigăzi n-au fost sub prevederile planului, deşi oamenii au avut de luptat din greu cu condiţiile unui an destul de neprielnic. Ba, unele dintre brigăzi, după cum dovedesc cifrele de care vorbeam mai la începutul acestor rînduri, au izbutit să obţină producţii mai mari decît cele planificate. Colectiviştii au muncit într-adevăr mai bine şi mai organizat. In cele mai multe brigăzi, participarea la muncă, în toiul campaniilor agricole, a fost de sută la sută. Peste puţin timp, cînd se va face împărţirea definitivă a produselor, cînd se vor aprecia rezultatele vredniciei şi priceperii fiecăruia, fruntaşii vor fi răsplătiţi, aşa cum a hotărît adunarea generală a colectiviştilor.

★

Anul acesta, colectiviştii din Cobadin au aplicat noua formă de retribuire numai la cultura porumbului. In anul ce vine ei o vor aplica la toate culturile prăşitoare. Experienţa le-a dovedit că principiul retribuirii în raport cu rezultatele muncii depuse realizează o mai bună îmbinare a interesului obştesc cu cel individual, cointeresează mai puternic pe colectivişti la sporirea producţiei la hectar. E o experienţă ce le-a fost deosebit de folositoare şi care poate fi de un real folos şi altor gospodării colective.

VALERIU BUDURU

Concursul de inovaţii al unităţilor M.A.S.

In vederea dezvoltării cît mai largi a mişcării de inovaţii în agricultură şi silvicultură, se desfăşoară în prezent cel de-al 4-lea concurs de inovaţii pe ţară, organizat de M.A.S. şi C.C.S.

Instrucţiunile concursului din anul trecut, prevedeau şi premierea unităţilor în cadrul regiunilor, însă unele organe administrative şi comitete sindicale regionale de ramură nu s-au preocupat suficient de stimularea mişcării de inovaţii, nu au trecut la generalizarea inovaţiilor valoroase în toate unităţile şi nu au luat atitudine împotriva formelor greoaie şi birocratice din munca acestor colective de inovaţii. Trebuie arătat că numărul întreprinderilor participante la concurs a fost mic faţă de numărul unităţilor existente. De exemplu din Departamentul Agriculturii au participat 21 la sută, din Departamentul Gostat 17 la sută, iar din Departamentul Silviculturii numai 12 la sută din totalul unităţilor. Mai mult, din regiunile Bacău şi Ploeşti nu a luat parte nici un S.M.T., din regiunea Piteşti şi Cluj nici o gospodărie agricolă de stat, iar din regiunea Suceava şi Stalin nici o unitate silvică. Aceasta ne dovedeşte că unele organe administrative şi sindicale privesc încă cu uşurinţă directivele primite din partea organelor centrale şi manifestă o atitudine pasivă faţă de dezvoltarea iniţiativei creatoare a maselor.

In cadrul concursului care se desfăşoară în anul acesta conducerile administrative şi organele sindicale trebuie să lichideze lipsurile manifestate în trecut şi să dea toată atenţia dezvoltării mişcării de inovaţii.

Obiectivele principale ale concursului din acest an urmăresc: creşterea continuă a efectului economic produs de inovaţii prin ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost; aplicarea şi generalizarea inovaţiilor de către unităţi; rezolvarea problemelor din planul tematic de inovaţii al ministerului.

Toate propunerile şi inovaţiile înregistrate de la 1 ianuarie 1958 şi rezolvate în perioada concursului, participă la punctajul ce se acordă unităţii respective.

Pe baza tabelelor centralizate cu unităţile participante la concurs de organele regionale şi direcţiile generale şi depuse pînă la 20 noiembrie la Direcţia Generală tehnico-ştiinţifică din M.A.S., între 25 noiembrie şi 5 decembrie, se va face verificarea pe teren a primelor unităţi.

Unităţile fruntaşe pe ţară se vor stabili pe departamente. Unităţile clasate pe primul loc pe ţară pe Departamente şi pe primele două locuri pe regiune vor fi distinse cu diplome de onoare şi premii în bani.

De asemenea vor fi premiaţi cu premii pînă la 100 la sută din salariul tarifar lunar, responsabilii cu inovaţiile care depun o muncă deosebită şi obţin rezultate concrete în mişcarea de inovaţii.

Pentru cele mai importante inovaţii în raport cu valoarea lor tehnică, economică şi socială, inovatorii vor primi premii separate, pe minister.

Desfăşurarea şi încheierea concursului trebuie urmărită îndeaproape de secţiile agricole regionale, trusturile regionale, G.A.S., direcţiile silvice, direcţiile generale ale Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, precum şi de comitetele regionale sindicale şi Filialele regionale A.S.I.T.

Ing. P. IONESCU
şeful serviciului invenţii şi inovaţii din M.A.S.